

MAIO - 2003

CANDÍS

Nº 17

C.P.I. "TOMÁS TERRÓN MENDAÑA" SOBRADELO DE VALDEORRAS (OURENSE)

Rosalía De
CASTRO

EDUARDO BLANCO
AMOR

ANTÓN AYVÉS DE TARAMANCOS

2003

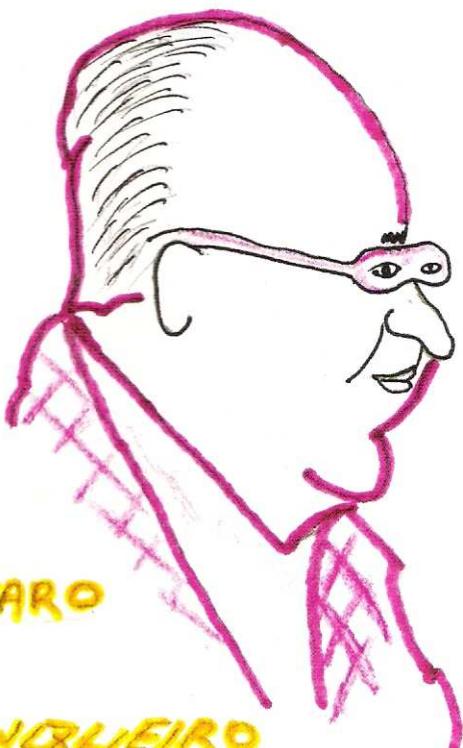
RAMÓN

OTERO.P

ACAYARO
CONQUEIRO

FELIPE
GIRALT

EDITORIAL

¡ Olá! Un curso más estou con vós .Son a VOSA REVISTA ,a dos nen@s deste colexio público, que puxeron aquí, nestas páxinas, os seus traballos e a súa ilusión.

Agora que me tedes nas mans,darédesvos conta que este ano estou un pouco más fraca que o ano pasado,xa que , consellada polos médicos ,seguín unha estricta cura de adelgazamento e , deste xeito, peso algunas follas menos. Seica é bo para o meu corazón.

Tamén observaredes que non estou todo o limpa que debera para a ocasión, e prestos a buscar culpables ¿ Por que non lles preguntades ós rapaces e profes da E.S.O ? Seica foron de excursión á costa e voltaron cos zapatos cheos de piche.¿Onde os limparían? .¡ Que boa revista se houbera un bó deterxente! Agardo a que saibades levar con humor estas pequenas " interferencias" .

No meu decimosétimo cumpreanos atópome en parte leda e en parte triste.Leda por un ano más de vida , e triste por cumplir anos en medio de tanta mancha: violencia, incomprensión, aniquilación de seres humáns...e outras barbaries.

Sempre pacifista. A vosa revista

ÍNDICE

ALGUNHAS FESTAS E CONMEMORACIÓN

- A igualdade de sexos en cómic ¿Podemos face-las mesmas cousas?..... 1
- Resumo de actividades no Día da Paz e poesías..... 2 - 3
- Celebrámo-lo Entroido..... 4 - 5
- As festas nos nosos pobos: Sobradelo,Soutadoiro e Pumares..... 6 - 8
- Celebrámo-lo Día da Árbore..... 9
- O Día das Letras Galegas.Biografía de Antón Avilés de Taramancos..... 10

ALGUNHAS PARTICIPACIÓN EN CONCURSOS

- “Entre Nós en galego”.Obra teatral: “A avoíña da Carapuchiña”..... 11 - 12
- Museo Pedagóxico de Galicia (MUPEGA). Un século da historia educativa galega.. 13 - 17

ÁREAS DE ESTUDIO NO CENTRO

- Inglés..... 18 - 19
- Portugués..... 20 - 22

EXCURSIÓN E VISITAS

- Convivencia en Ed. Infantil .Con Cholo e Nela na Rúa..... 23 - 25
- Visita á Costa da Morte..... 26

AS NOSAS EXPRESIÓN CREATIVAS

- O noso amigo fantástico..... 27
- Eu quero ser..... 28 - 29
- A historia dun río..... 30
- Caligrama..... 30
- Ventisca en San Isidro..... 31
- Acrósticos..... 31
- Historia dun neno arxelino..... 32
- O noso último ano no colexio..... 33

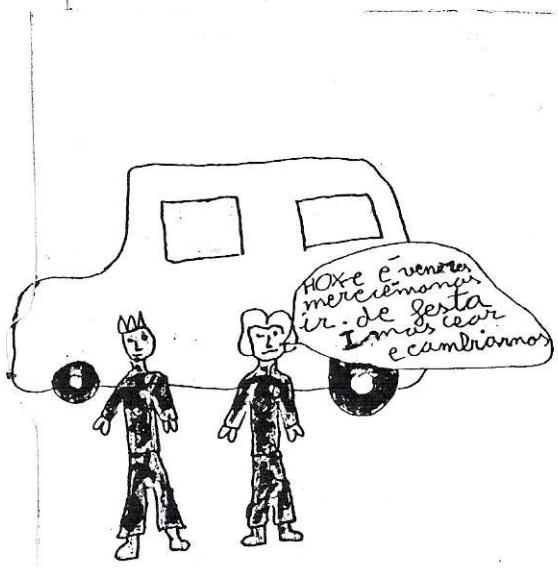
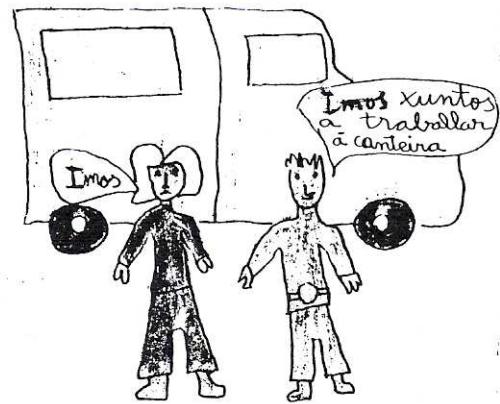
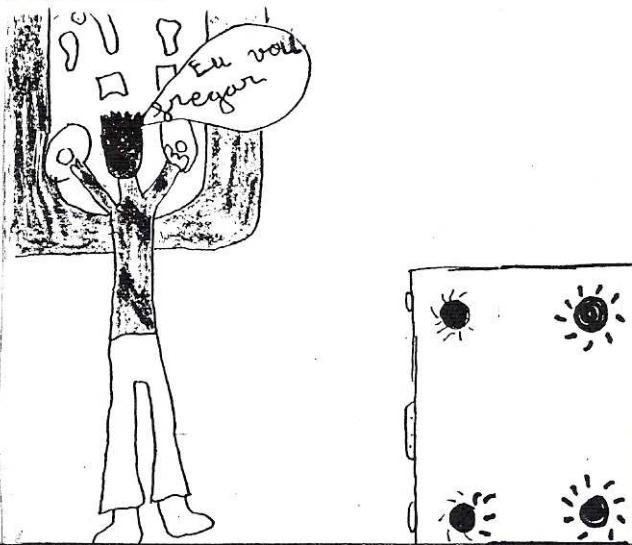
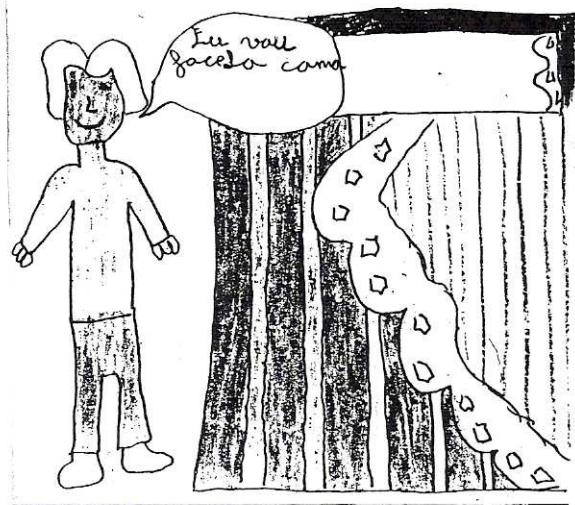
DEPORTES E XOGOS

- Xogos do Magosto..... 34
- Campo a través no Barco..... 35
- Campo a través na Rúa..... 35

PASATEMPOS..... 36 - 37

Homes e mulleres, ¿Podemos facer las mesmas cousas?

Alex pensa que si

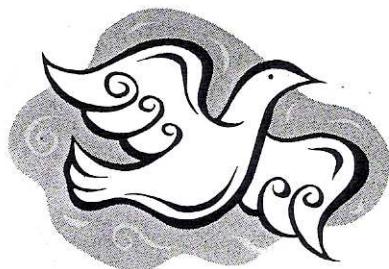
Esta é unha parella que se axuda.

ALEJANDRO ÁLVAREZ PRADA - 4º E.P.

A Paz

31 de Xaneiro

*A Paz é bonita
bonita como o mar
e sempre cantamos
Cancións de verdade.*

*Que non haxa guerras
Iso é a PAZ
querernos todos
Como irmáns de verdade.*

*Non hai negros ou brancos
todos somos iguais
xuntando as mans
botando ponbas a voar.
En paz non nos pelexamos
na guerra nos matamos*

Vicente García Vega. 4º de E.Primaria

*Hoxe é unha data sinalada
nas follas do calendario
festexamos con alegría
o día da Paz.*

*Non queremos guerras
nun tampouco violencia
loitemos con tódalas forzas
pola Paz e a Convivencia.*

*Sen armas nin rencores,
meu querido compañoiro.
Busquemos un mundo mellor
e as armas ó basureiro.*

Brais Gutián Castro 4º E.Primaria

A guerra é mala e algúns homes tamén. Eu non quero a guerra, quero a paz. Coidemos a Terra entre todos. Para coidala debemos axudarnos uns ós outros e non matándonos e maltratándonos.

Alejandro Álvarez Prada. 4º E.Primaria

No noso colexio, os alumnos / as de E.Primaria celebramo-lo día da Paz o día 31 de xaneiro. Pela mañá en tódalas clases falamos, fixemos debates, murais e outras actividades relacionadas co tema da Paz.

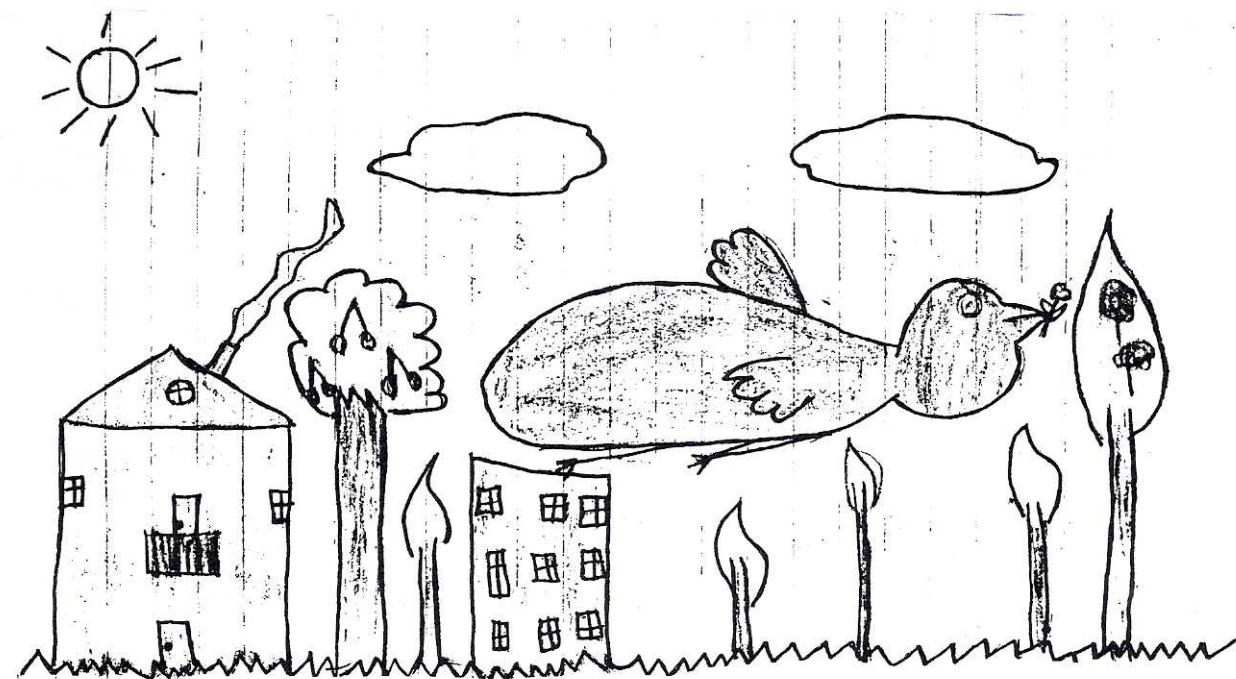
Pela tarde todos recortamos as nosas mans en papel branco e pegámolas nunha pomba que debuxou o profe Manu e que estaba pegada no pasillo de abajo, formando as plumas da pomba. Cando acabamos, o profe Aleixo baixou o piano para o pasillo e cantamos o Hímno da Alegría. Todo resultou moi bonito.

Alumnos / as de 4º de E.Primaria

PA LOMA DE PAPEL

3º curso

Con un trozo de papel por el aire hasta
hice una paloma blanca. sus ramas:
Pinté sus ojos de mar. hasta las ramas de divo
Pinté de nieve sus alas. donde la guerra descansa.
Pinté de menta las plumas. Un niño vino a quererla.
Pinté de azúcar las patas. La niña vino a besara.
¡El corazón lo pinté La paloma les dio entonces
con el pan que me sobra todo el pan que les faltaba.
ba! Mi general, no dispare.
- La paloma estaba viva. ¡Las aves no tienen patria!
Voladéjé en la ventana. Que vuelen las alcillas
Se fue volando, volando por los cielos de tu casa.

O ENTROIDO

Este ano o entroido foi algo difícil para os de 5º. Iba chega-lo día e non sabíamos de que disfrazarnos. A nosa profesora quería que nos disfrazásemos como os de 6º, de “tunos”. Pero a nós non nos parecía unha boa idea.

Nós, Lorelai e Esther, queríamos ir de “Miércoles”, a nena da “Familia Adamss”. E os nosos compañeiros de “carautas feas” e con fundas de traballo. Ó final decidimos disfrazarnos todos de tunos para o desfile; e logo subiriamos á clase a cambiarnos e vestirnos cos nosos disfraces.

Os disfraces dos outros cursos foron moi orixinais:

- **Educación Infantil:** 101 Dálmatas e as profesoras de Cruela.
- **Primeiro e Segundo:** Pingüíns e Esquimós.
- **Terceiro:** Hippies
- **Cuarto:** Viqingos e Blasileiras.
- Nós (**Quinto**) e os de **Sexto:** Tunos.

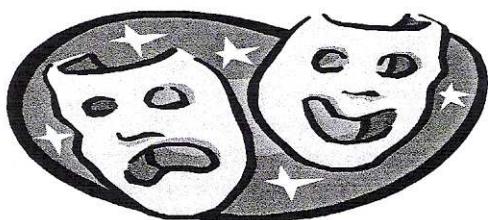
Confección do disfraz de Tunos:

A capa era unha bolsa de plástico de cor negra, levaba penduradas moitas cintas de cores de papel pinocho e de plástico. Algúns levaban pantalóns de plástico negro e outros mallas negras. Levabamos unha pandeireta decorada con cintas de cores. Por debaixo da capa vestímonos cun xersei negro.

Desfile e fariña:

Desfilamos por grupos ó redor do patio seguindo ós músicos. Os músicos eran algúns profesores.

Ó rematar tirámonos fariña uns ós outros. *¡Isto encantounos!*

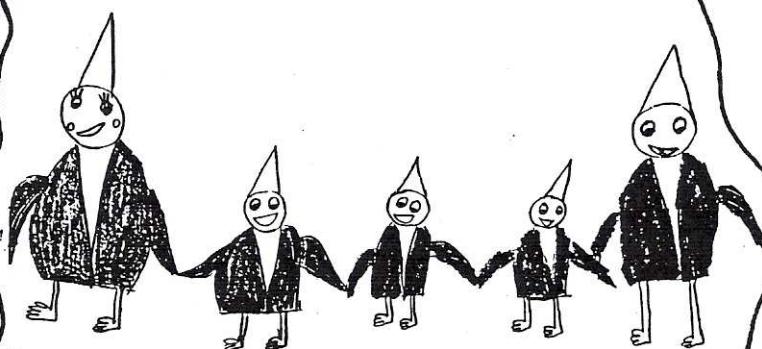

Esther e Lorelai – 5º de Primaria

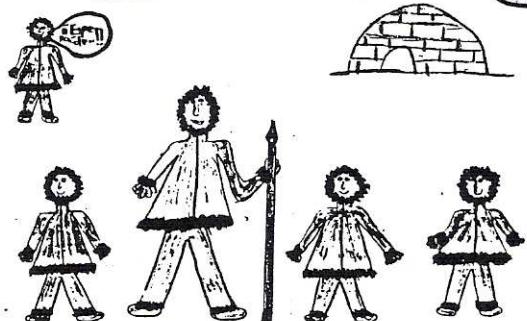
NO ENTRO OIDO

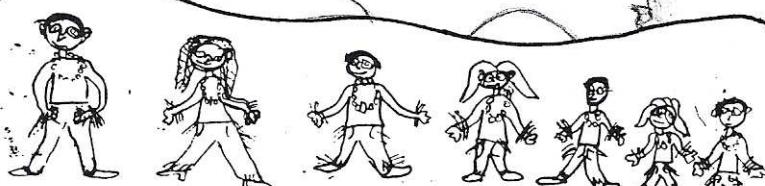
Os más pequeños disfrazáronse de dálmatas.

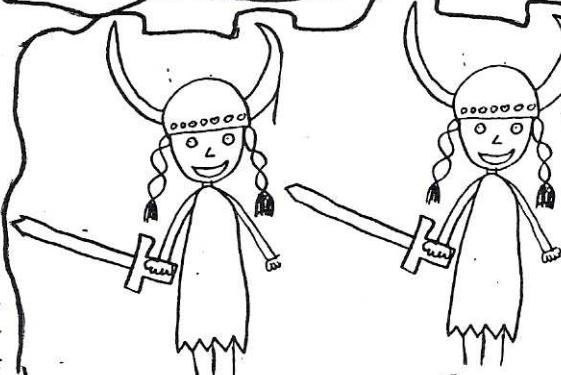
Os de Primeiro Parecían Verdadeiros Pinguins

Maria acompañaba á comparsa dos esquimós de 2º e 1º

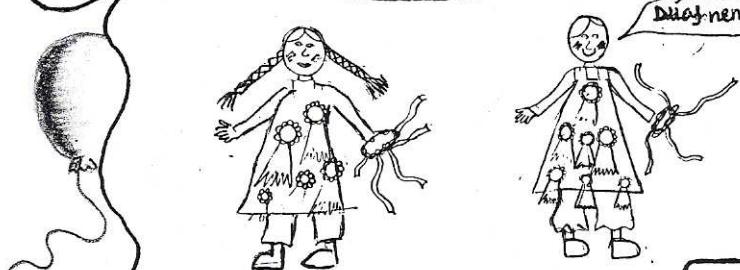
Recordámos os anos setenta cos Hippies de terceiro

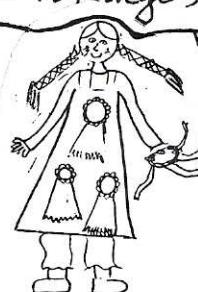
¡Adelante meus guerreiros!

Os da nossa clase fixemos duas comparsas: Vikingos e Brasileiras

Brasileiras...

→ Os de 5º e 6º
ian de turos.

ALUMNOS/AS DE 4º DE E. PRIMAR

A FESTA DO NOSO POBO

A festa de Sobradelo

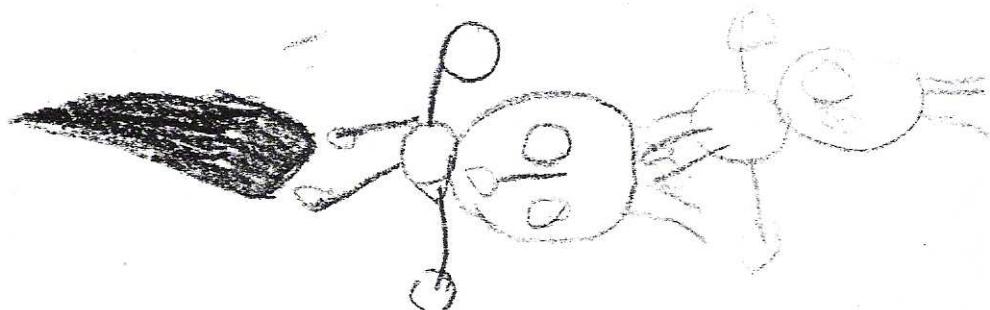
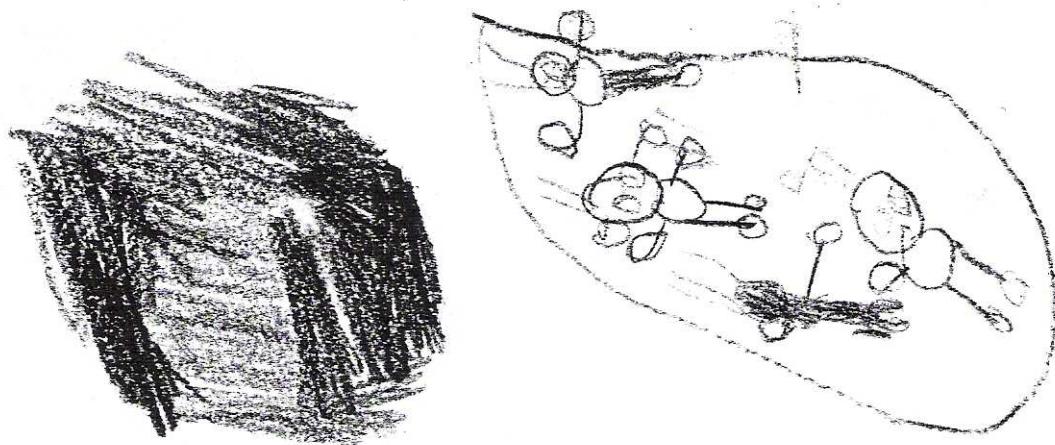
(4 anos)

Francisco
29-4-03

A festa de Sobradelo

deus Enxes
29-4-03
(4 anos)

FESTAS EN SOUTADOURO

Tódolos anos, o primeiro sábado de xuño imos a Soutadouro, a celebrar a Santa Isabel. Ali xuntámonos amigos e familia. Hai misa e procesión. Pasamos un tempo no baile de mediodía e logo imos a comer. Despois hai xogos de bolos e o baile da tarde.

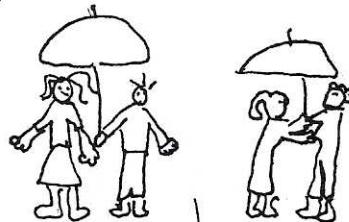
Finalmente hai unha gran verbena ata as tantas da noite. Acaba a festa cunha gran queimada.

- Sergio - 3º E.Primaria-

BAILANDO BAIXO A CHOVIA

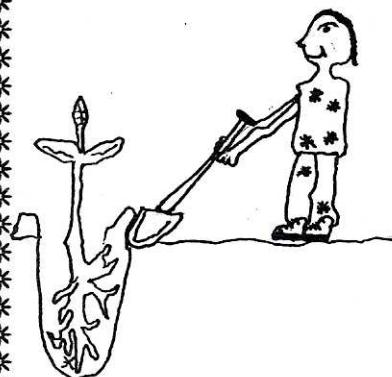
A festa de Pumarés durou 3 días: sábado, domingo e luns (8,9,10 de Abril). O único problema foi que choveu, pero paseino ben igual. A xente bailaba cos paraguas na man e había persoas que se ponían a cantar a chovia, e molllábanse todas. As cancións da orquesta gustaronme porque eran "moviditas". Pero había un membro do grupo que cantaba todo ó revés e facía gracia. O Domingo unha familia andaba repartindo chocolate con churras, e case toda a xente os comeu. O luns case ningunén foi á festa porque moita xente de fóra tiña que marchar ás súas pabas. Bueno, iso foi o que pasou na festa do meu puto.

Jennifer Cristina Moura Carvalho 6º Primaria

PLANTAMOS ÁRBORES

Un ano máis celebramos o día da árbore no noso Colexio, só que o fixemos uns días máis tarde, o 28 de marzo.

Participamos os nenos de Infantil.

e Primaria.

Despois do recreo salmos coas nosas titoras, e xunto cuns obreros de Medio Ambiente, que trouxeron as árbores e con anterioridade fixeran os buracos, levamos a cabo a plantación.

En total plantamos 21 árbores de distintas variedades: Plátanos, faias, abetos, xardóns.

En primeiro lugar os operarios, explicáronnos como se facía na práctica e a continuación cada curso plantamos. dúas, tres ou catro árbores ó longo do campo de fútbol.

De momento prenderon e para que non sequen; temos que regalar a menudo.

Esperamos que medhen pronto para que algún día podamos protexernos baixo a súa sombra.

Miriam Frada

6^a C.

ANTÓN AVILÉS DE TARAMANCOS

O ULISES DE GALICIA. Foi comerciante, domador de cabalos, contrabandista.... e rematou a súa vida poñendo chatos de viño na súa Taberna de Noia.

Pero Avilés de Taramancos foi, ademais de todo isto, un dos grandes poetas.

Nace en Taramancos, unha aldea no fondo da ría de Muros e Noia, en abril de 1935.

Comeza a escribir moi cedo, publicando a partir dos catorce anos na revista «*Tapal*» de Noia.

Con dezaseis anos acada un premio literario que lle será entregado por Otero Pedrayo.

Marcha a Ferrol a facer o servicio militar e logo á Coruña a estudiar Náutica; dessa maneira entrará en contacto con grupos galeguistas, artísticos e culturais destas cidades. Moitas anécdotas desta época e a súa relación con toda esta xente cóntanolas Avilés entre os anos 1980 e 1992 e aparecen recollidas no libro «*Obra viva*». Destes tempos viralle a capacidade de estar abierto a calquera expresión artística, prestándose como modelo para os murais do mosteiro de Samos.

En 1955 aparece o seu primeiro libro «*As moradiñas do vento*», como separata da revista *Atlántida*. Será aquí onde asine por primeira vez co nome «*Avilés de Taramancos*». A partir de agora aparecerá sempre unido o seu nome literario ó lugar de nacemento.

En 1959 publica a «*A frauta i-o garamelo*»; un libro sobre paxaros do que Otero Pedrayo lle di que «escoitou» en vez de «ler».

Acada o premio Brais Pinto polo libro «*Pequeno canto*», tamén coñecido como «*Poemas a Fina Barrios*», trátase dun poemario amoroso.

No ano 1960 marcha a América; trátase dunha emigración forzosa, un exilio voluntario en Colombia, que durará vinte anos.

Nese tempo traballa arreo, en oficios moi diferentes, e relaciónnase con xente tamén moi dispar, segundo lle conta de maneira poética ó seu amigo Salvador García Bodaño:

«Teño cavado máis de corenta hectáreas de terra americana, de sol a sol até que o aceiro da eixada se fendera, e non houbo ceifa nem colleita que non fora queimada pola peste, pola xeada, polo destino.»

«O ouro foxe de min coa mesma intensidade que eu fuxo del. Somos incompatibles. E namentres a vida sae de madre coma un río no inverno, é natural que un case e teña fillos por unha lei elemental da especie... «Casei cunha india andina como puiden casar cunha princesa turca. Hai un día no que somos tan orfos que necesi-

tamos un tobo, un porto onde juntarnos, unha terra que nos alente. Non estou arrepiñado. E é unha terra simple, agarimosa como necesitamos que sexa. E coma a terra é fértil, segura, para sempre.»

Este tempo de residencia americana préstase, como vemos, á fabulación. Dende 1961 ata 1981 escribe «*Os poemas de ausencia*», que se divide en tres: «*Os poemas de ausencia. Primeira parte*», «*Os poemas de ausencia. Segunda parte*» e «*Nova Crónica de Ulises*», que aparecerán recollidos posteriormente (1982), xunto con toda a obra anterior, no volume *O tempo no espello*.

Outro libro, este de relatos, nos que recrea esos mundos, será «*Nova Crónica das Indias*.»

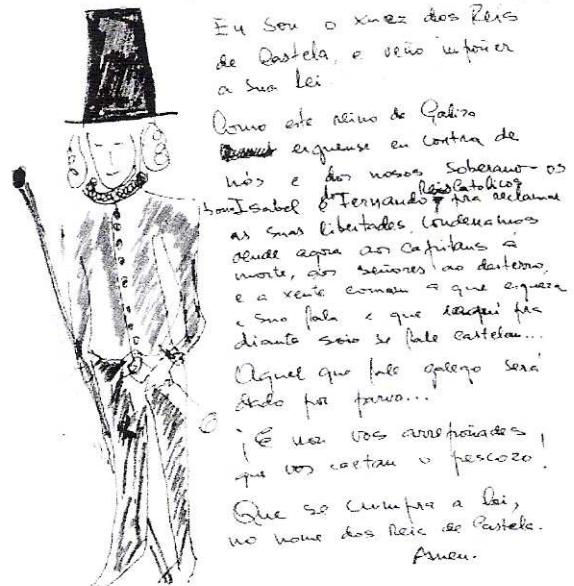
Ten un coñecemento exhaustivo de Colombia e das súas manifestacións artísticas, e identificarse cos desposuídos dese continente novo como fai cos deste veillo país.

Regresa a Galicia o ano 1980; dende entón ata a súa morte, en 1992, rexentará unha taberna, situada nos baixos dun pazo medieval, en Noia. Ó tempo irá escribindo a meirande parte da súa obra. Levará adiante unha tarefa fecundísima de dinamización cultural, na propia Tasca, na Asociación cultural Catavento, na Asociación de Escritores en Lingua Galega, ou no xornal quincenal Barbanza.

Na súa honra os alumnos de E.S.O. van representar «*Tres capitáns de tempos idos*», única peza teatral que escribiu Antón Avilés de Taramancos para os alumnos da escola da Serra de Outes. Contan que a escribiu en vinte minutos.

LANCE SEGUNDO

XVEZ -

Páxina do bloco de debuxo manuscrito por Antón Avilés entregado a Pilar Sampedro, profesora no colexio da Serra de Outes.

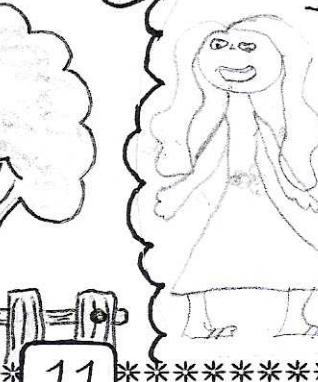
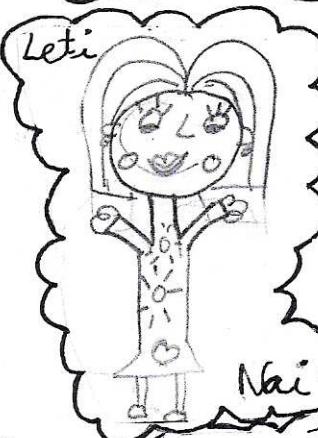
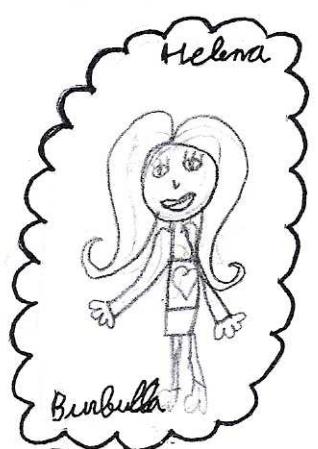
DAVID ÁLVAREZ NÚÑEZ 1º DE E.S.O

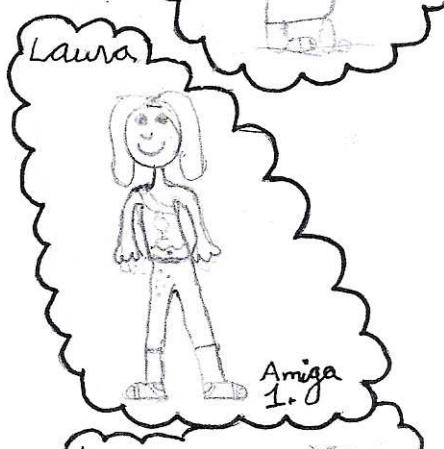
***** Obra teatral :

A OVNIA

DA CARAPUCHIÑA

Melissa
Brancaneves

Opinión de artistas:

Eu, Esther, sentin que o dia da
obra ia sair na tele como
as atrizes de verdade.
Esther Martin González

Esther Martín González.

O dia da obra sentiu que me
estava vendo o mundo inteiro
como as actrices de cine.
Dorelia Prieto.

Estaba moi nerviosa. Fixéndolo moi ben tod@S, e pasámoslo xenial. A obra de teatro era bonita e a profesora Ana E. axudounos moito. Pasámoslo moi ben con ela porque é moi alegre e divertida. Eu alégrome moito por participar na obra de teatro "A AVOIÑA DA CARAPUCHÍÑA"

Eva Arias

Opinión de espectadores:

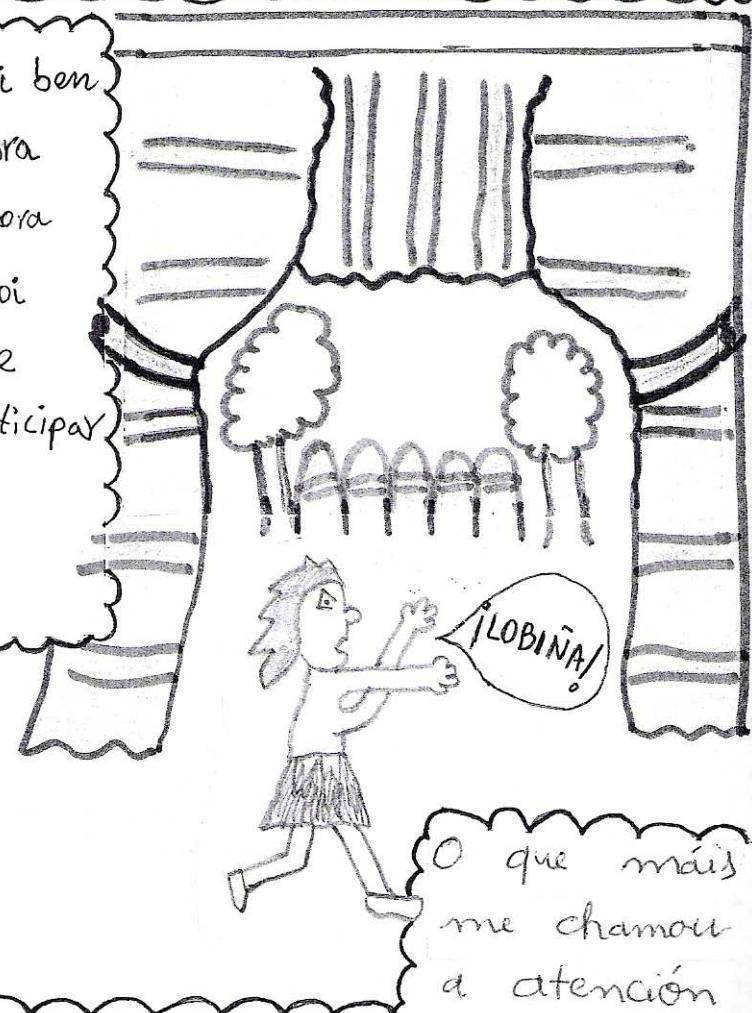
O dia 5 de Maio o noso colexio representou unha obra na Casa da Cultura do Barco: "Avoíña da Catapuchima"

A obra parece-me moi Letícia Isabel Soárez carvalho
moderna. 6º curso de Primaria

O que mais me gustou foi que a lobinha lle
tivese medo á avóia e que esta fosa tan marchosa.
Em fins encantoume a peza teatral.

Espero que lle gustase a toda a xente que houbra ali.
Ademais todos os nosos actores fixérono de matabilla

Esta obra foi divertida. Pasámoslo moi ben. Fíxo as súas cousas ma-
las e as súas cousas boas; pero
quedamos de primeiros de ouren-
se no concurso "Entre nós, en
galego" e déronos 900€. Para mim
somos os mellores. A nosa di-
rectora Ana E. é a mellor directora
Lucía Alonso.

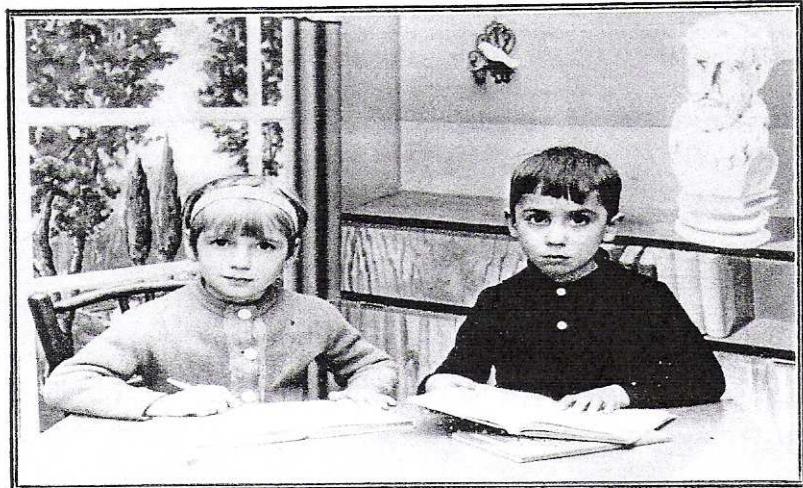
O que más
me chamou
a atención
foi quando
o menolle
deu um bico
á Carapuchiña

Adrián Blasco

PRIMEIRO PREMIO NO CONCURSO DO MUPEGA

A nosa historia comeza a principios de curso. A profe de galego proponnous participar nun concurso organizado polo Museo Pedagóxico de Galicia (MUPEGA). A verdade é que a cousa non estaba mal, pero parecíanos un pouco complicada. Moito interés non puxemos, pero ó ver na clase fotografías, libretas e libros de hai un século, pensamos que si o podíamos facer.

Participamos no apartado gráfico: fotografías, libretas, libros e documentos relacionados coa escola durante os anos 1870 e 1970. Nós colaboramos coas fotos. Non moitas, pero ben bonitas por certo. ¡Canto cambiou a escola neste tempo!.

Temos que dicir que moitos de nós levamos todo tipo de fotos, ata de vidas. Polo visto estas non valían, pero xa a profe colleu a idea e para o ano que ven podemos formar o noso museo particular con fotos antigas.

O traballo foi duro, tódolos días oíndo o mesmo: «Traédeme fotos». «Mirade se tedes fotos dos vosos pais na escola».

«Buscad libres e libretas no faiado». ¡E vaia se apareceron!. Non tedes más que vir ó colexiu para comprobar o que fixemos. E iso que non expuxemos todo; aquí unicamente amosaremos unha pequenísima mostra do noso traballo.

ALUMNOS DE 1º E 2º DE E.S.O.

Principios do século pasado. Rapaces de Melide despois da Catequeis

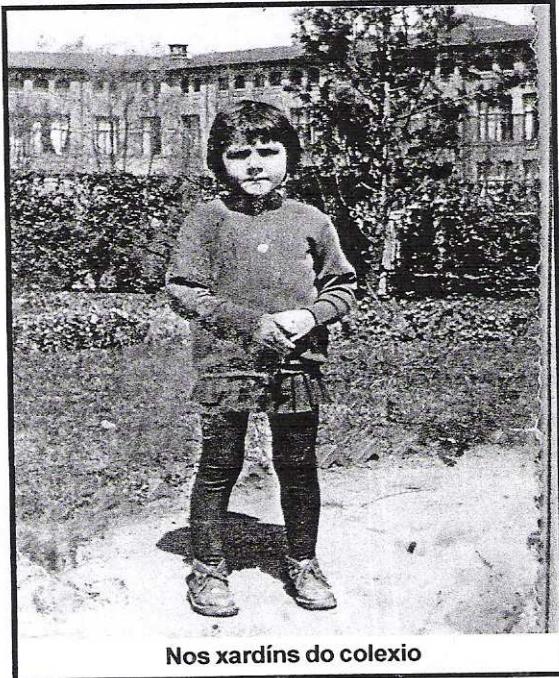
AS FOTOGRAFÍAS

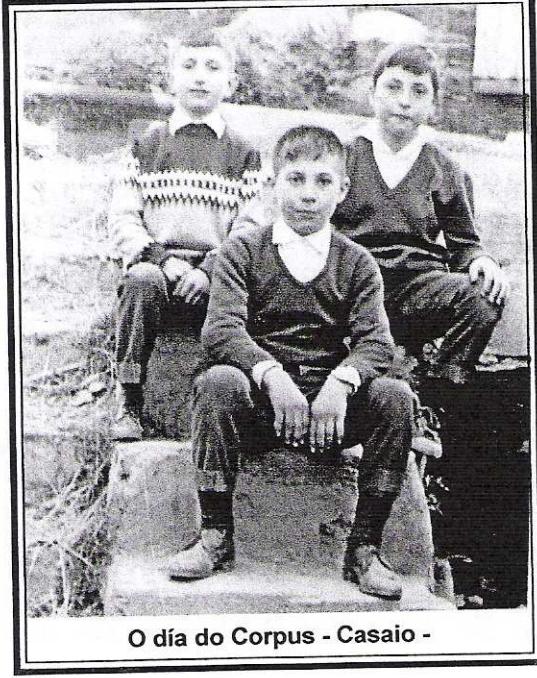
COA MESTRA NO CEMITERIO - O ROBLEDO -

Escola de Párvulos - Casaio -

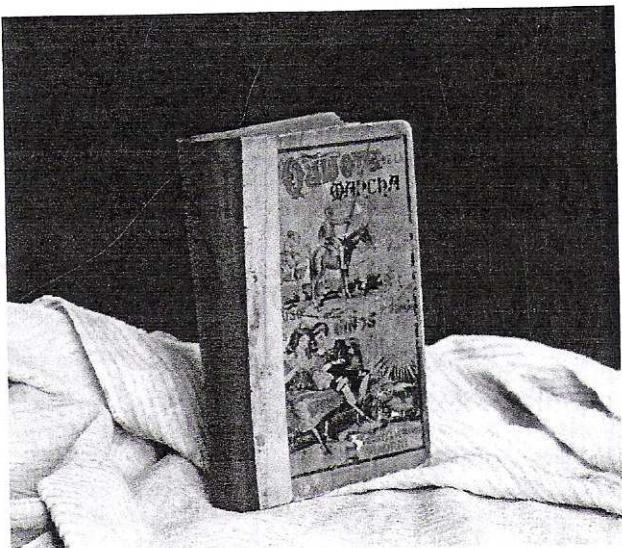

Nos xardíns do coleixio

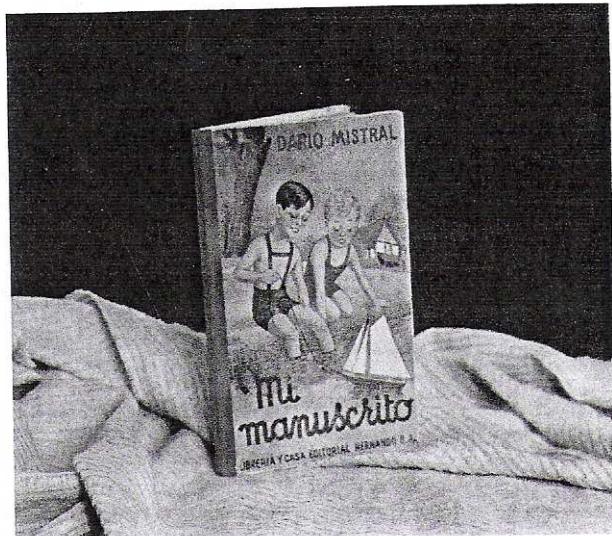

O día do Corpus - Casaio -

OS LIBROS

EL INGENIOSO HIDALGO DAN QUIJOTE DE LA MANCHA
- PARA USO DE LOS NIÑOS -
LIBRERÍA DE LOS SUCESORES DE HERNANDO
MADRID 1910

MI MANUSCRITO -
DARIO MISTRAL
LIBRERÍA Y CASA EDITORIAL HERNANDO S.A.
MADRID, 1956

ESPAÑA, MI PATRIA - POR DON JOSÉ DALMÁU CARLES
DALÁU CARLES, PLA, S.A. EDITORES - MADRID 1923

ARTE DE ESTUDIAR
RUBÍO Y BELBÉ
MANUALES XL SOLER, 1,50 PTAS.

Atlas-Geografía

COMPRENDE

26 páginas de texto, 10 mapas policromos y 22 grabados

Por F. T. D.

PRIMER GRADO

para uso de las clases elementales

Derechos reservados

QUINTA EDICIÓN

BARCELONA

LIBRERÍA CATÓLICA

Calle del Pino, 5

1909

OS CADERNOS

prólogo

Hoy dia nublado, melancólico y de carácter otoral; hoy comienzo a mi cuaderno de escritura correspondiente al presente curso. He de procurar, por todos los medios posibles, el que este cuaderno sea modelo de limpieza, que en él se pueda observar un progreso continuo una gran serpentine de la letra, de los dibujos, figuras geométricas, masas etc etc.

Para poder conseguir los propósitos y promesas que hago hoy y por si alguien me honrase con la lectura de mi cuaderno, puebla calificarme de alumno aplicado impasible por su mental siempre a clase, por no perdida dia ninguno, nor estar siempre a los explicaciones de nuestro Profesor y si posible me fuese, realizaré el mayor número de trabajos originales del que va a ser su autor.

Felix Balboa

FÉLIX BALBOA -CURSO 1948-49 - SANTA CRUZ -

Ura Carta

REDACCIÓN

Villadequinta 6 de noviembre de 1963

Dr Dn

Tomas Ferrín Mendana
Golmadelo

Demerido maestro: Esta noche como estoy tan apurado con lo que usted me ha mandado tengo poco cosa que decirle.

Le voy a decir como pasé la noche, hice el problema y estudié un poco hasta las 8, después fui a cenar y comí el magosto en compañía de mis hermanas y primas. Después de cenar vine a estudiar otro poco hasta las 10 de la noche.

No le tengo más que contar por hoy.

Un saludo de su alumno que le aprecia

José Paradelo

JOSÉ PARADELO -CURSO 1963-64 - VILADEQUINTA -

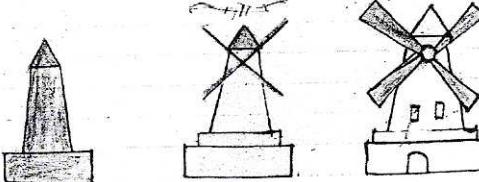
Ura carta

Callejuela de Valdeorras 4 de diciembre¹⁹⁶³

SrD. Tomás Pérez Vidal

Querido tío: Estimamos el gusto que nos causa a los valleanos que se dice bien alto. Nuestro pueblo no desciende se sube, la gente es más alta, los postores tiernos, el campo hace malo que el mundo entero.

Toda cosa podéis Recuerdos de mis padres y Recuerdos de Paciano Tato

PACIANO TATO - CURSO 1950-51 - SANTA CRUZ -

Ura Carta

REDACCIÓN

25 de octubre

El dia 22 de octubre fallecio en este pueblo el señor Maestro Fidalgo de 65 años de edad.

El entierro tuvo lugar el dia 23 a las 11 de la mañana y fue tanta gente la que le acompañaba hasta su ultima morada que no se recuerda en este pueblo cosa igual. Todo ello demuestra las amistades que tenía y el afecto que le profesaban sus amigos y vecinos.

En este entierro había mucha gente. Los que llevaron la cuna y los fardos fueron: Manolo, Domingo y Jorge y Esteban repicaba las campanas.

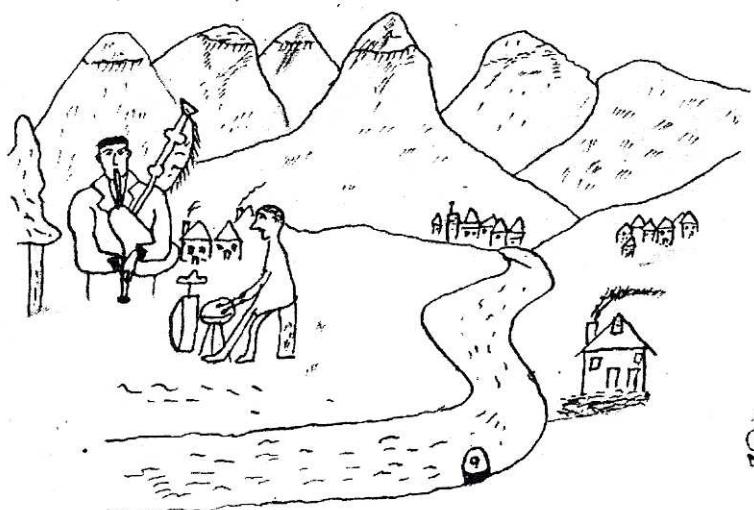
La misa fue cantada por dos niños de Golmadelo.

Antes de ir por el cadáver el sacerdote mando a Jorge a la fuente y tuvo la mala fortuna de caerse al deposito del agua y se mojó todo.

TOMÁS PÉREZ VIDAL
CURSO 1963-64 - VILADEQUINTA -

Festividad de San Pedro

- 30 de junio -

El dia 29 de junio se celebra todos los años la fiesta de San Pedro en Villadequinta.

El viernes una dominga anuncian que es la fiesta. Los mu-

icos vinieron desde el Ezegal en el coche de Galino y como vinieron tarde no pudieron dar el recorrido por el pueblo como es costumbre.

El dia 29 por la mañana hubo Misa, pero como las moras no estaban ensayadas no la pudieron cantar y el Sacerdote marchó muy enfadado.

Este año hubo muy mala fiesta porque teníamos solamente dos muicos, uno tocaba la gaita gallega y el otro el tambor. La orquesta se titula "Los de la Partida".

Unos días antes de la fiesta comienzan nuestras manos a preparar las empanadas, el flan, el corcón, etc., para poder agasajar a los forasteros.

Problema

Para pagar una deuda de 860 pts pido 465 pts. Pagada la deuda me sobran 125 pts. ¿Cuántos pts tenía yo?

$$465 - 125 = 340 ; 860 - 340 = 520$$

Luis Fidalgo

5. Complete the invitation

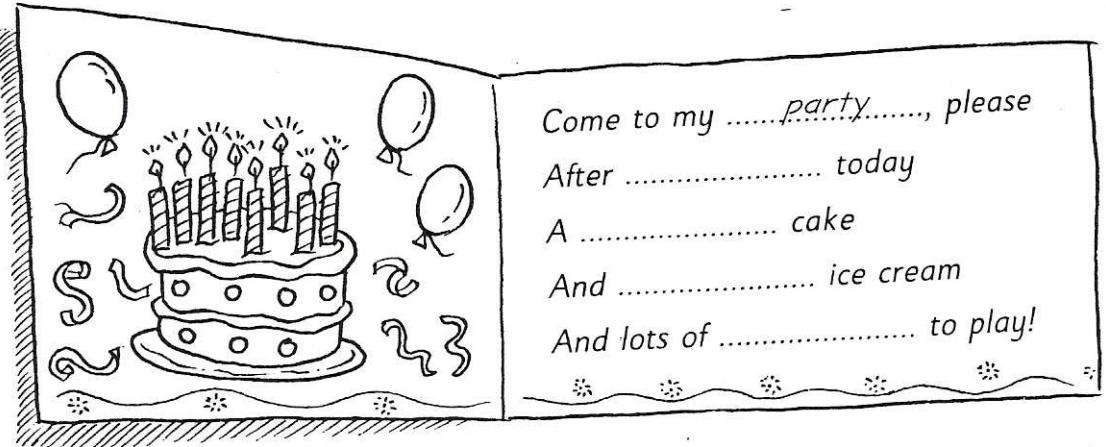
games

school

X

birthday

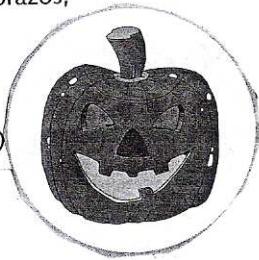
chocolate

English Songs

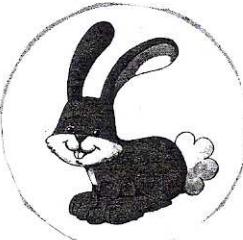
'I'm a little pumpkin' song

I'm a little pumpkin (Forma un círculo con los brazos, simulando que eres una calabaza.)
Come and play (Haz un gesto de llamada.)
It's Halloween (Pon cara de susto.)
Hurray! Hurray! (Levanta los brazos dos veces.)

'If you're happy' song

If you're happy, happy, happy
Clap your hands (Da dos palmadas.)
If you're happy, happy, happy
Clap your hands (Da dos palmadas.)
If you're happy, happy, happy
If you're happy, happy, happy
If you're happy, happy, happy
Clap your hands (Da dos palmadas.)

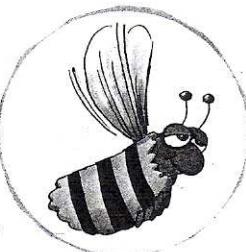
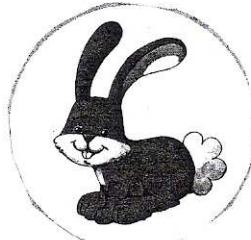
Gorilla dance

I'm a gorilla (Dobla los brazos y balancéate de lado a lado.)
One, two, three (Golpéate el pecho con los puños tres veces.)
I'm a gorilla (Dobla los brazos y balancéate de lado a lado.)
Dance with me! (Vuelve a bailar como un gorila.)

Bye-bye song

Bye-bye, bye-bye now
It's time to say bye-bye!
We can play another day
But now we say 'Bye-bye' (Bye-bye/Bye-bye/Bye)

DIA MUNDIAL DA CRIANÇA

1 de Junho

Olhem mais pelas crianças

Que são a alma de um povo

Crianças sem esperança

Não fazem um país novo.

O sorriso de uma criança

Muita beleza encerra

É a coisa mais bonita

Que existe a face da Terra.

Todos falam da criança

Desta palavra tão bela

Mas muitos que dela falam

Não fazem nada por ela.

Alunos do 4º ano

JÁ P 13 DE MAIO

Hoje é um dia muito importante para todas as pessoas que professam a religião Católica.

No dia 13 de Maio de 1917 Nossa Senhora apareceu em Fátima a 3 pastorinhos.

Eles eram: Francisco, Jacinta e Lúcia. Os 2 primeiros eram irmãos e já faleceram, a Lúcia era prima deles e ainda é viva.

Nossa Senhora pediu aos pastorinhos que rezassem muito pela paz e para que não houvesse mais guerras.

É tradição, muito gente ir a Fátima a pé como peregrino fazendo promessas muito difíceis mas que cumprem com alegria.

6º ano de Primária

Joaninha, que é da carta?

A carta nunca mais veio...

Atrasas tanto o correio!

Anda toda a gente farta

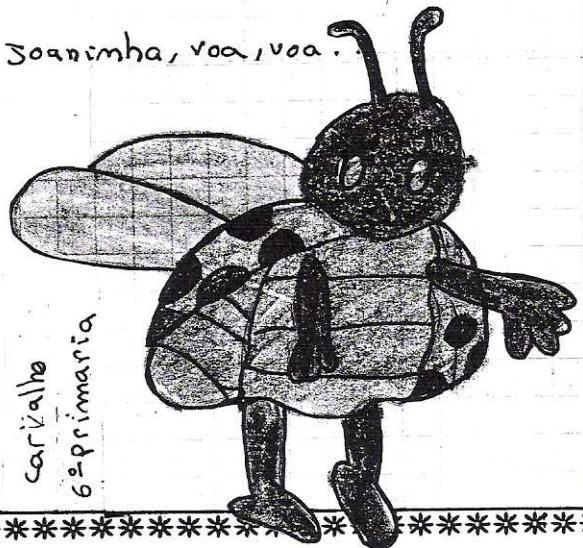
De te ver voar à tua

E ninguém sabe da carta...

De tal carta

Que há-de levar a Lisboa!

Joaninha, voa, voa...

Península Cristina Maura
Carvalho
6º primaria

ADIVINHA

Qual é a coisa, qual é ela,
quem é, quem é que me diz,
que, sem pernas e sem pés,
sem ter boca nem nariz,
vai ao longe, muito longe,
e mais rápido que os ventos
levar depressa os meus recados
e dizer meus pensamentos?

O que é?

Adivinha as Estações

Sou a estação mais fria, quando noca
fica tudo berlanguinho podemos fazer
bonecos de neve e praticar desportos.
Há a festa do Natal e dos Reis.

Quem sou eu?

Na minha estação as folhas das árvores
começam a cair deixando um lindo e fofo
tapete no chão.
Fazem-se as vindimas e os magostos.

QUEM SOU EU?

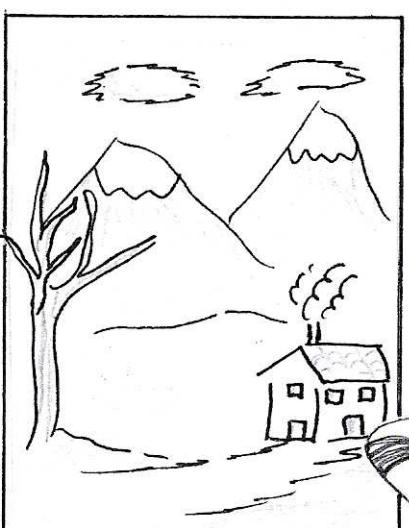
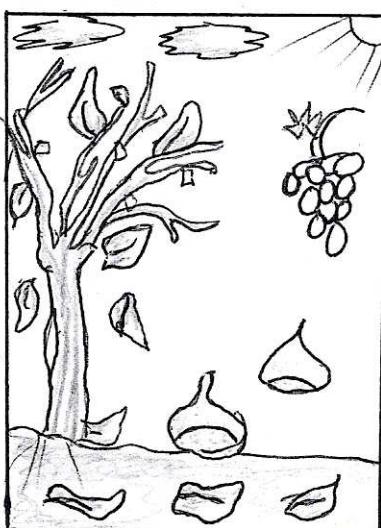
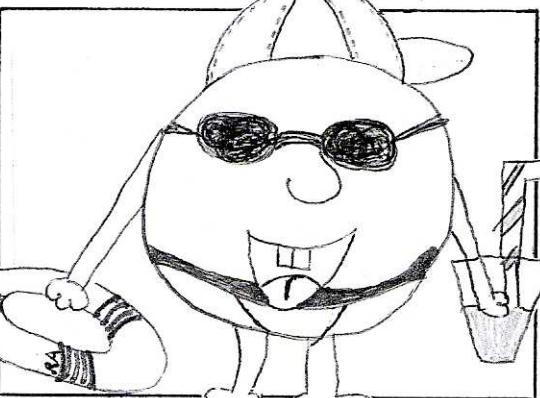
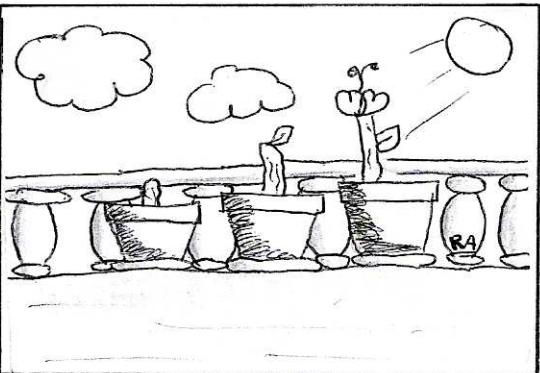
Sou uma estação de
muito calor.
As pessoas costumam
ir à praia ou às pisci-
nas.
Nos campos procuram
as sombras frescas das ár-
vores.

Quem sou eu?

Sou a estação do
ano que chega a
seguir ao Inverno.

As árvores ficam ma-
is bonitas e brilhan-
tes. Há morangos e
cerejas deliciosas.
A temperatura é
amena e as andori-
nhas esvoacam
no azul do céu.

Quem sou eu?

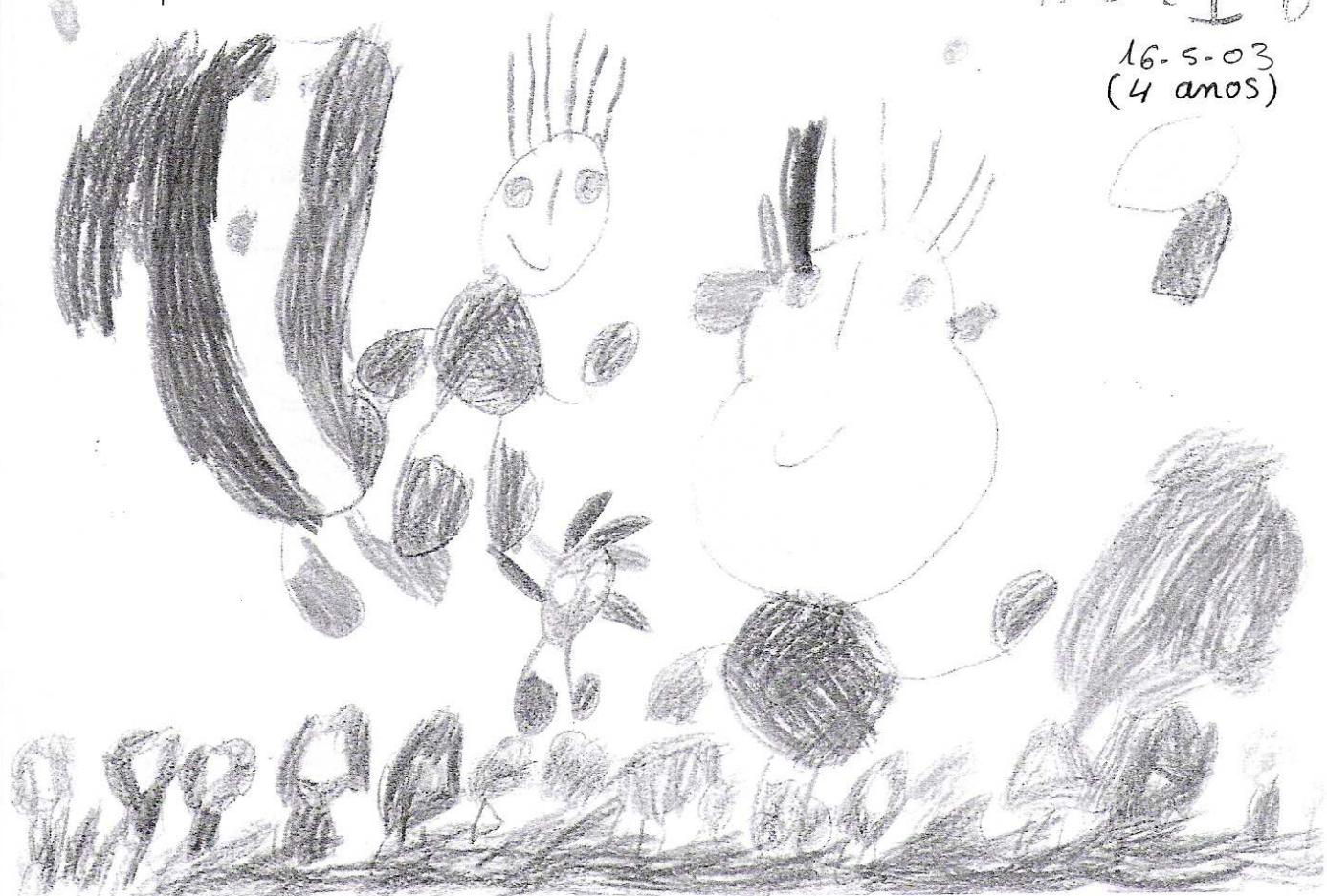

A RÚA - 2003

A festa de Cholo e Nete

ROCI

16-5-03
(4 anos)

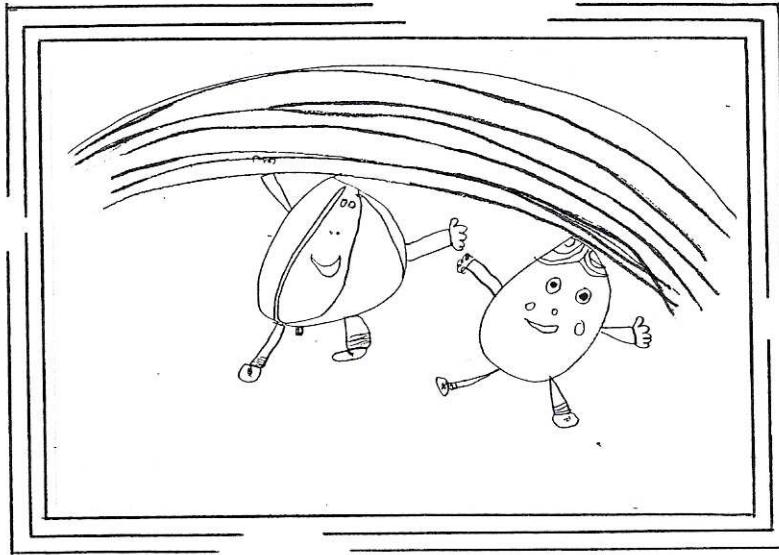
A festa de cholo e Nete

16-5-03
(4 anos)

CONVIVENCIA ED. INF.

15-MAYO-2003

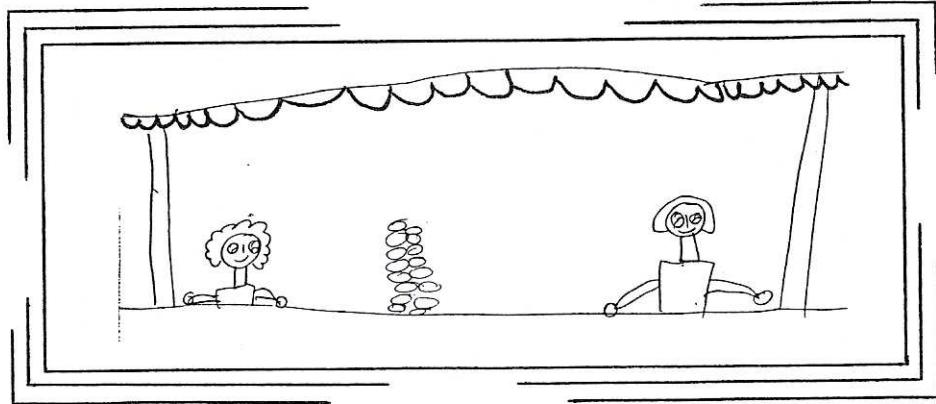
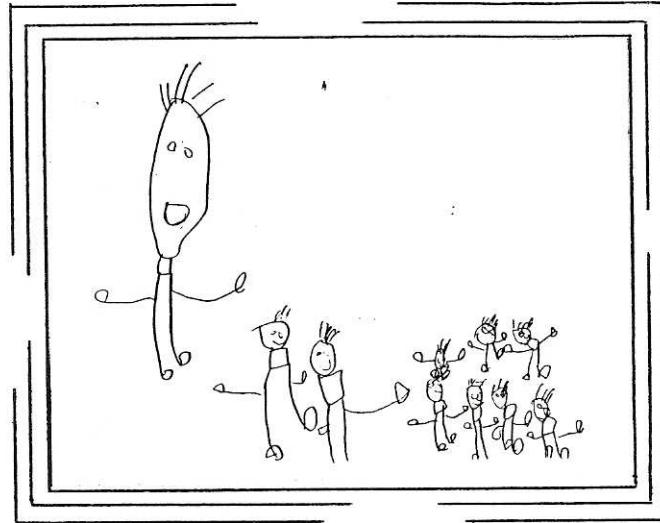
CHOLo

E

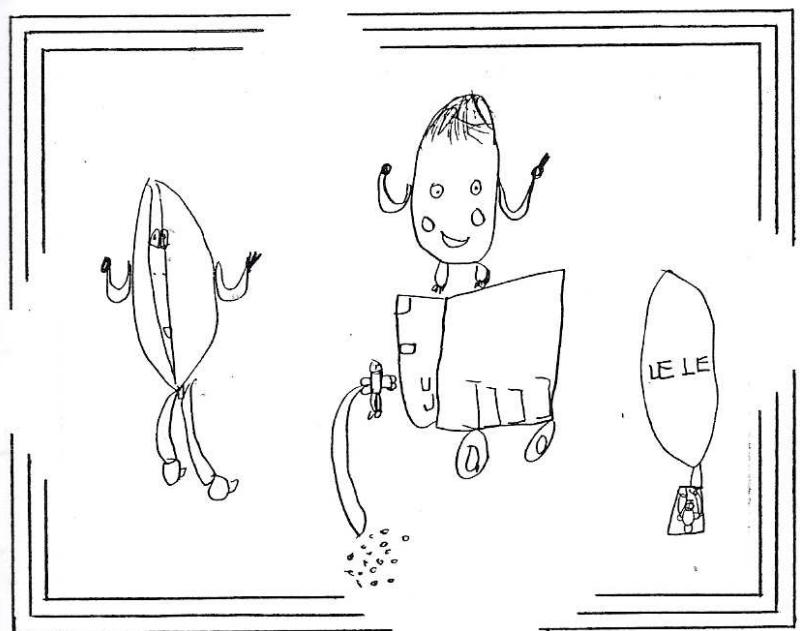
NELA

Fomos todos

á Rúa

Trabajamos nos talleres

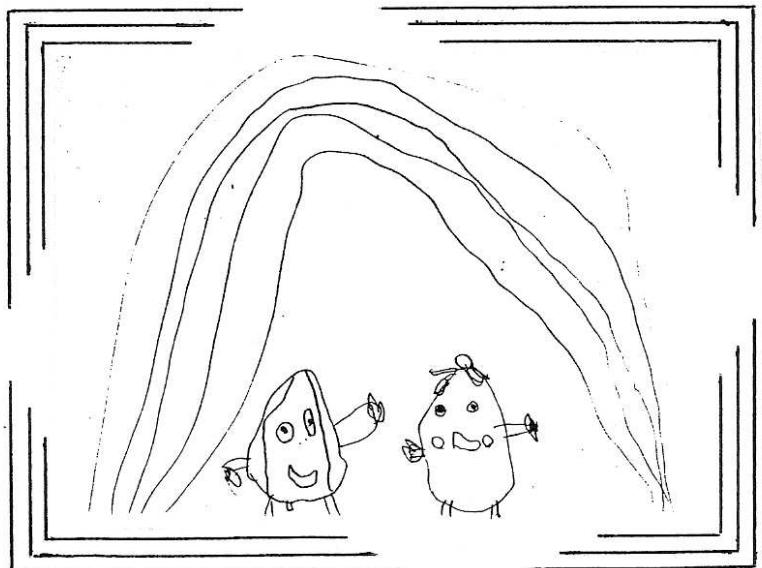
Pasámoslo

ben cos

bombeiros

Jogamos nos balões

ATA o ANO

AUÉ VEN!

Ed. Inf. 5 anos

A COSTA DA MORTE OU A MORTE DA COSTA

MAREAS NEGRAS NA NOSA TERRA: O POLICOMMANDER EMBARRANCA EN VIGO NO 1970 • O ERKOWIT EN BASTIAGUEIRO NO 1970 CON PESTICIDAS • O MONTE URQUIOLA NO 1976 NA CORUÑA • O ANDROS PATRIA EN CABO PRTEGAL NO 1978 • O CASON EN FISTERRA CON PRODUCTOS QUÍMICOS NO 1987 • O MAR EXEO NO 1992 NA CORUÑA • O PRESTIGE NO ANO 2002...

O afundimento do Prestige non vai quedar esquecido en moitos anos para os españois e, en especial, para os galegos. O visto, dito e escouitado nos medios de comunicación non foron suficientes para que os rapaces e rapazas do noso centro comprendésemos a magnitude da catástrofe.

Queríamos solidarizarnos dalgunha maneira. Iñi o fixemos. Murais, cartas debates, todo nos parecía pouco. Por iso cando nos dixeron de formar parte da "Cadea Humana" non nos dubidamos e alá fomos. A nós tocounos ir a Laxe.

A viaxe foi un grande sacrificio, pois tardamos preto das sete horas en chegar. Mais mal que ás duas horas paramos para estirar as pernas e tomar algo.

Ó chegar a Laxe uns monitores indicáronnos ata onde tiñamos que subir. Así o fixemos, e, unha vez "subidos", tivemos que baixar ata a praia para volver subir e baixar ata unirnos cos que viñan de Navia de Suarna e Becerreá. Houbo compañeiros que quedaron na praia con algunha profesora porque xa non dabán máis. Os que fixemos o percorrido máis longo sentamos en canto puidemos e comimos un pouco para repoñer forzas. Nun momento determinado escouitamos o ruido de foguetes. Ese era o aviso para collernos das mans e permanecer durante un tempo desta maneira. A

verdade é que foi ben bonito todo. Centos e centos de persoas gritando todos o mesmo: "NUNCA MÁIS".

Se a todo o anterior engadimos chuvia, sol, camiños enlamazados e falta de sono, hai que pensar que en canto podíamos sentabamos en calquera sitio traendo para casa o selo característico da zona O CHAPAPOTE. ¿Que terá esta sustancia que

ó día de hoxe todavía está a marca nas cueiras dos pantalóns? ¿Que lle fará ós peixes e diferentes animais da costa? Por iso non nos equivocamos ó dicir que a Costa da Morte ten a morte na costa.

A praia parecía limpia, pero non era así;

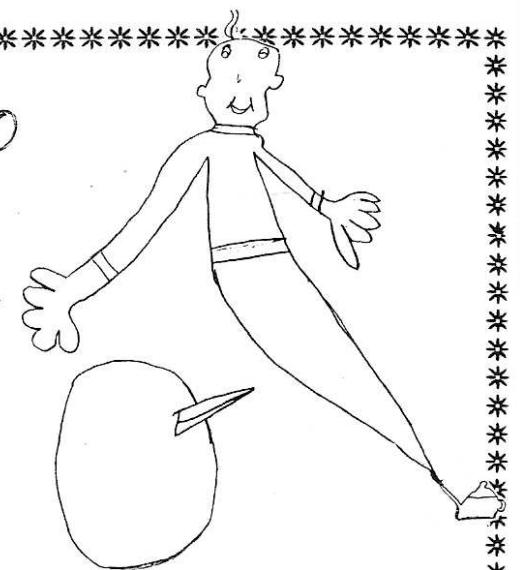
partículas moi pequenñas quedábanche pegadas nas mans e a area non era brillante, tiña unha cor entre branca e parda, dando unha sensación grande de tristeza.

O regreso a casa foi tamén tranquilo. Paramos no "Meson da Cabra" para tomar algo e sobre as oito e media xa estabamos no noso destino. Creo que nos gustaría volver.

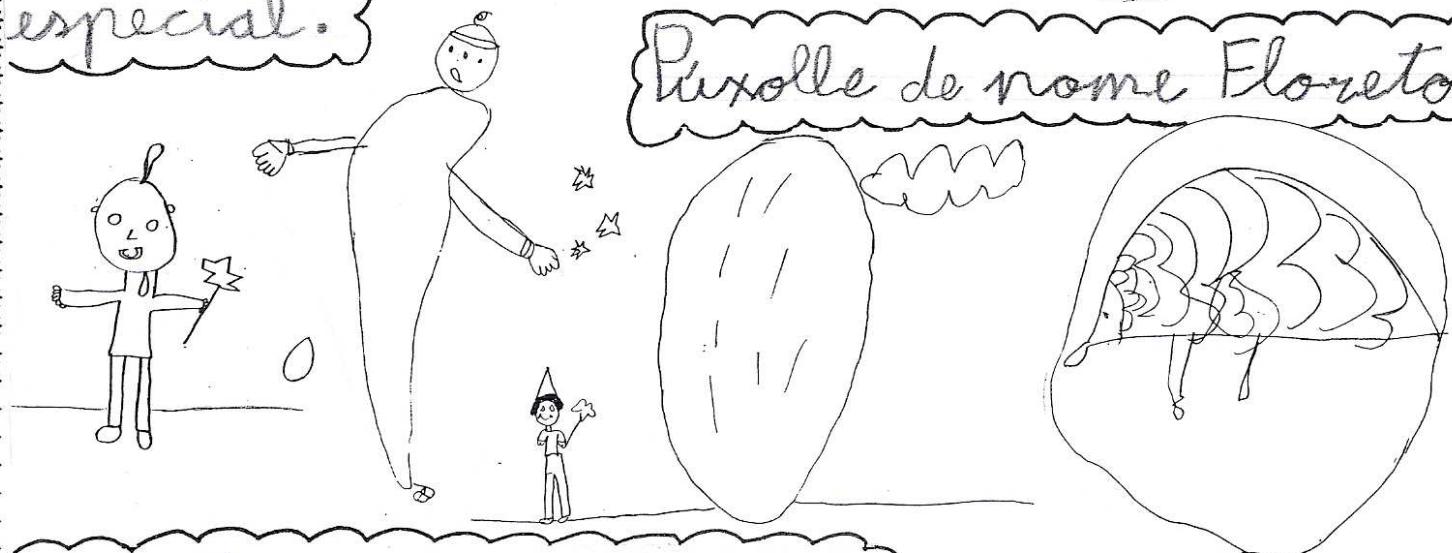
Alumnos/as de 1º e 2º de E.S.O.

O NOSO AMIGO FANTÁSTICO

O xenio Cucí por arte de
maxia dun ovo
sacou un animal moi
especial.}

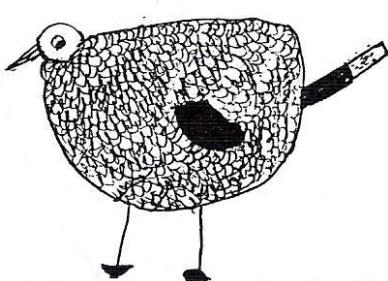
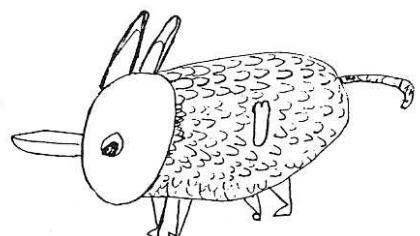

Puxolle de nome Floreto.

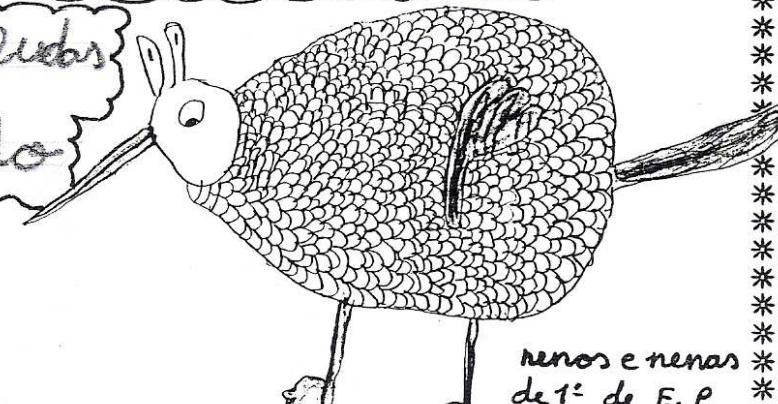
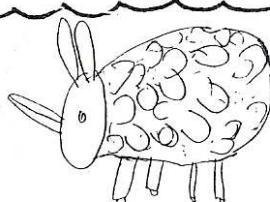
Floreto é moi raro

O seu corpo é de sardina
con escamas brillantes.

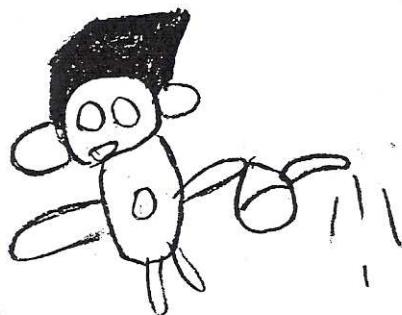
Ten un peteiro
laranxa, ás para vo-
ar e patas de pato.

Floreto tinx orellas orelludas,
de coello e rabo peludo
de gato.

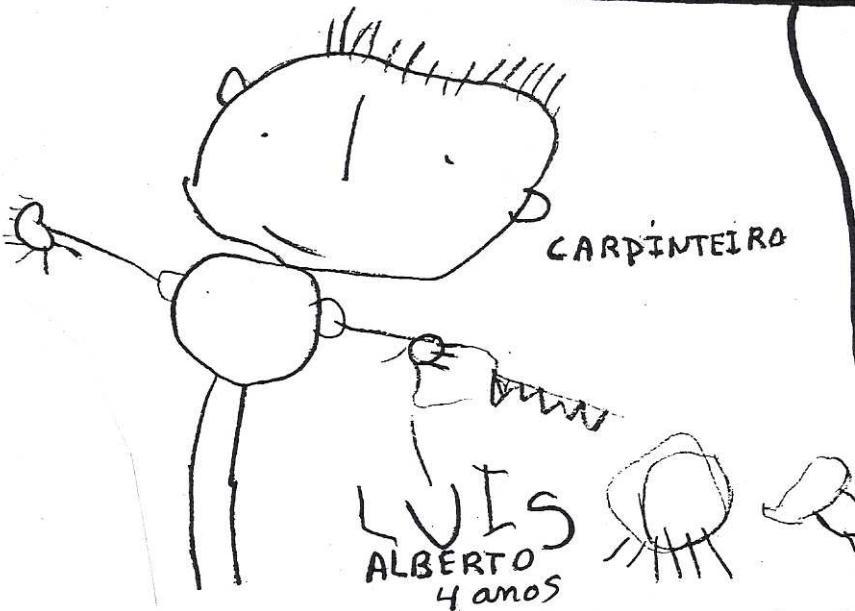
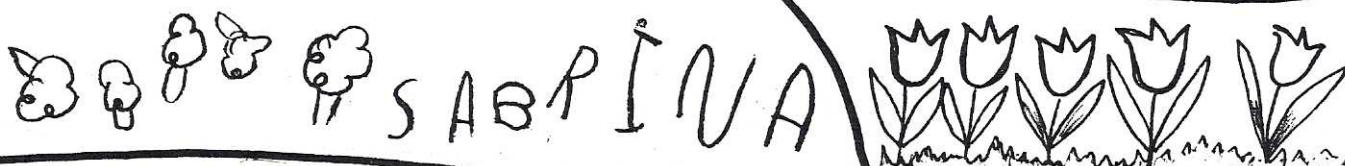
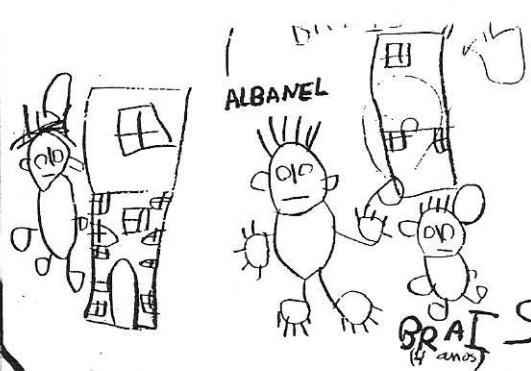

renos e nenas
de 1º de E. P.

Eu quero ser

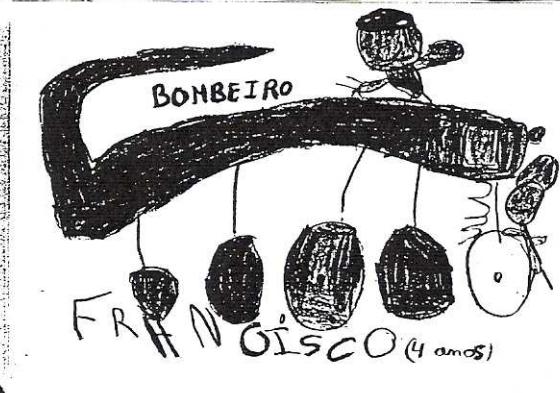

Xardineira
(4 anos)

CARPINTERO

LUIS
ALBERTO
4 anos

FUTBOLISTA

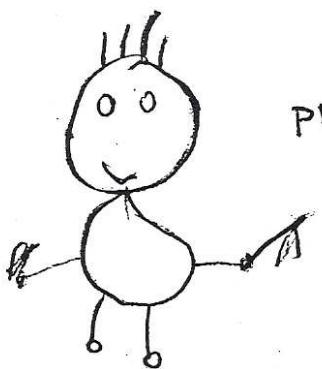

MEDICO

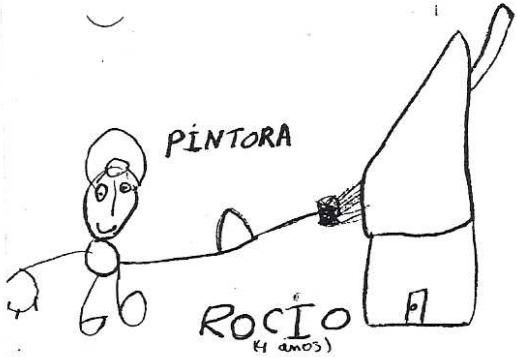
JOANA
4 anos

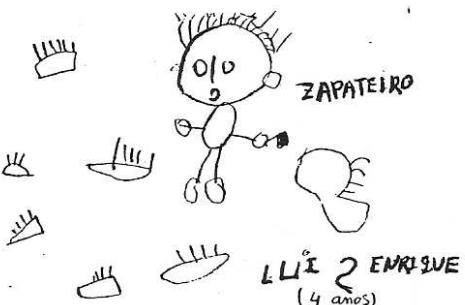
PERRUQUEIRA

CRISTINA
3 años

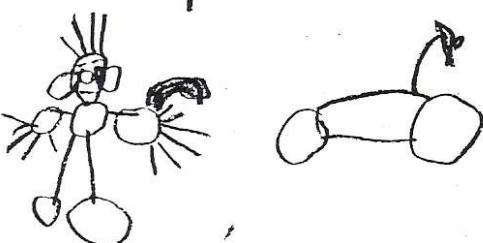

PINTORA

ROCIO
(4 años)

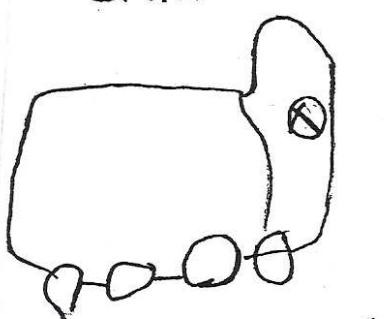

LUIZ ENRIQUE
(4 años)

POLICIA

ÓSCAR
(3 años)

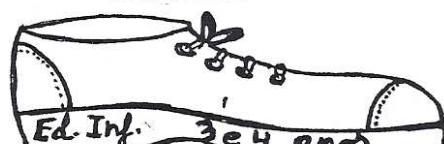
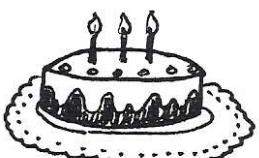
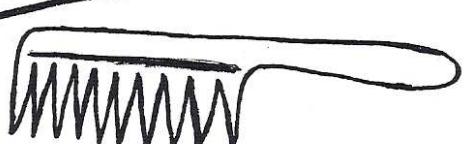

CAMIONEIRO
(4 años)

COCINEIRA

LUCIA
(4 años)

A HISTÓRIA DUN RÍO

Todo comeza un día, cando caen as primeiras folepas de neve no cumio das montañas. A paisaxe, que antes era verde e rochosa, pasa a ser un manto branco onde non diferencias ningunha cor. Só o refreexo da neve provocado polo sol. Pouco a pouco vaise derretendo e, os teus ollos xa son capaces de ver distintas cores. A neve , cando se derrete, vai formando un regato, como se se tratase do fado que vai esbarando pola montaña .

A medida que vai baixando, por si mesmo descobre cousas novas, e vai formando o seu proprio camiño, esquivando as rochas, anegando pozos e chegando a ser capaz de sortear montañas e levar nas súas entrañas pequenos peixiños.

Pouco despois chega ó seu máximo esplendor: vai recorrendo o seu propio camiño con moitísima forza e non hai ninguén nin nada que se interpoña, mesmo chega a ser quen de arrincar pequenas pedras e levar con el pequenos e débiles regatos.

Pero quizais o máis interesantes é que tralo seu paso, deixá unha marca indeleble no tempo.

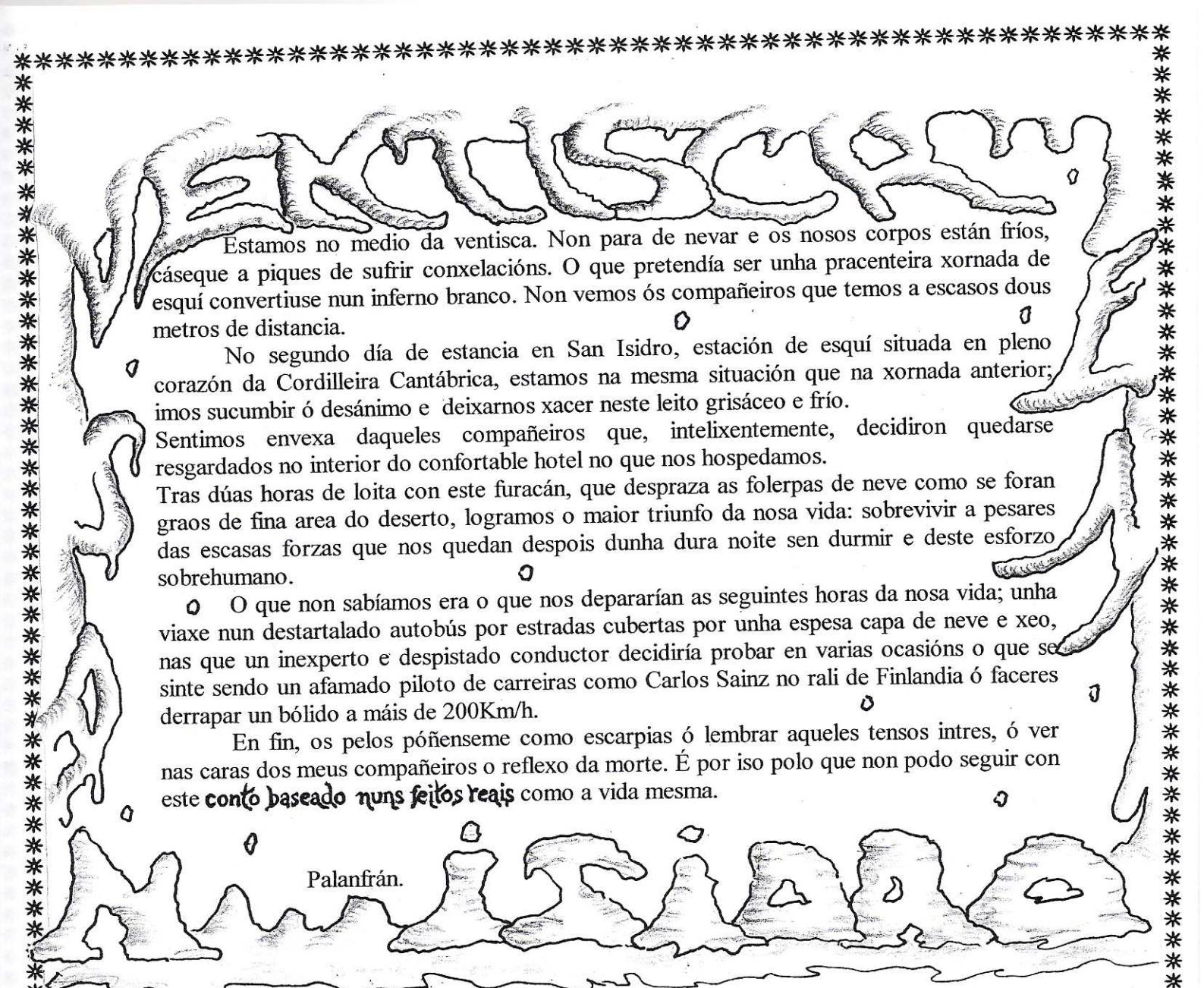
Pero quizais o mais interesantes é que tralo seu paso, volta á mar...
Por último, desemboca no mar... e todo acaba en cuestión de segundos, coma un son que xa se perde
no aire.

Rebeca Alejandre 4º E.S.O.

CHLZGRAMA

6º CURSO

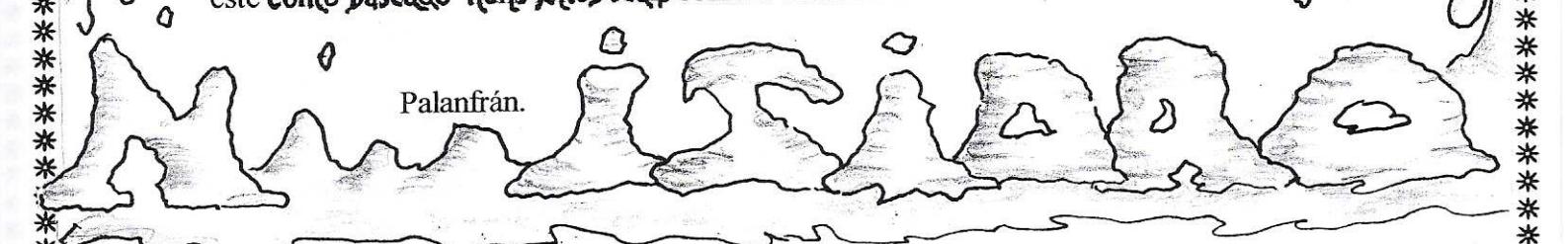
Estamos no medio da ventisca. Non para de nevar e os nosos corpos están fríos, cásquenlle a piques de sufrir conxelacións. O que pretendía ser unha pracenteira xornada de esquí convertiuse nun inferno branco. Non vemos ós compañeiros que temos a escasos dous metros de distancia.

No segundo día de estancia en San Isidro, estación de esquí situada en pleno corazón da Cordilleira Cantábrica, estamos na mesma situación que na xornada anterior; imos sucumbir ó desánimo e deixarnos xacer neste leito grisáceo e frío. Sentimos envexa daqueles compañeiros que, intelixentemente, decidiron quedarse resguardados no interior do confortable hotel no que nos hospedamos.

Tras dúas horas de loita con este furacán, que despraza as folepas de neve como se foran graos de fina arena do deserto, logramos o maior triunfo da nosa vida: sobrevivir a pesares das escassas forzas que nos quedan despois dunha dura noite sen durmir e deste esforzo sobrehumano.

O que non sabíamos era o que nos depararían as seguintes horas da nosa vida; unha viaxe nun destortalado autobús por estradas cubertas por unha espesa capa de neve e xeo, nas que un inexperto e despistado conductor decidiría probar en varias ocasións o que se siente sendo un afamado piloto de carreiras como Carlos Sainz no rali de Finlandia ó faceres derrapar un bólido a máis de 200Km/h.

En fin, os pelos pónense como escarpas ó lembrar aqueles tensos intres, ó ver nas caras dos meus compañeiros o reflexo da morte. É por iso polo que non podo seguir con este **conto baseado nunxs feitos reais** como a vida mesma.

Palanfrán.

ACROSTICOS

Palabras e más palabras
Olvidadas, aburridas
Esperan a túa man
Sabia, ágil e graciosa
Imposible sen máis,
Ata que as alcances.

Galicia, moita poesía
A mellor é a galega
Lendo non perdes o tempo
E nunca te aburrirás
Galicia rica en poesías
A de Rosalía, Antón de Taramancos...

Marcos Prieto Fdez.

6º Curso

HISTORIA DUN NENO ARXELINO

Tengo que escribir en castellano porque no conozco el Gallego.

Soy Angelino. Naci en Ain-taya (Argelia) y tengo doce aos. Llegué a España, junto con mi madre y mis hermanos, (mi padre llevaba aquí tres aos) el 27 de diciembre del 2001. Vine en barco hasta Alicante y desde alli en autobús hasta Sobrearello.

Al llegar me parecía todo raro: no conocía ni el pueblo ni el idioma, no tenía amigos, no

Llegué al colegio y por la edad me incorpore en la clase de 6^a. Aquello fue tremendo porque yo no me enteraba de nada. Para solucionarlo, los profesores de primaria, acordaron cogerme, junto con mi hermano, y dedicarse todas las tardes a enseñarnos vocabulario castellano. Al poco tiempo, ya comprendía y sabía expresarme regularmente.

Este año vuelvo a estar en 6ª pero ya sigo el curso normal y llevo buenas notas.

Agradezco a los profesores lo bien que se han portado y también a los niños porque siempre han jugado con nosotros y nos han recibido como compañeros.

Echo de menos a mis abuelos, tíos, primos y amigos y me gustaría que Argelia estuviese más cerca para visitarlos más a menudo.

Elias Bouyoucef
6ª Curso

O NOSO ÚLTIMO ANO NO COLEXIO

“ Pode que este sexa o último ano para nós neste centro e por eso nos estamos dando conta que estrañaremos todo esto : os nosos amigos, os xogos , escribir nas paredes, escutar broncas , a tensión na época dos exames... Sempre dixemos que estabamos fartas do cole , que sempre era o mesmo : madrugar , escutar ós profesores , autobuses , deberes, inventar excusas,...Pero claro, agora que se acerca o final e sabes que quizais non volvas aquí , nin volvas a ver ós teus amigos, sínteste mal. Queres aproveita-lo tempo que queda , tés medo do que virá e non desexas que chegue a despedida. ”

(conversa de recreo)

Patricia e Liliana. 4º de E.S.O.

***** Deportes e Xogos *****

XOGOS DO MAGOSTO

O magosto celebrouse o día 7 de Novembro. Foi moi divertido. Organizáronse moitos xogos por cursos.

O xogo de *Educación Infantil* consistía en tirar castañas dentro dun aro, algúns tirábanas fóra e outros atinaban.

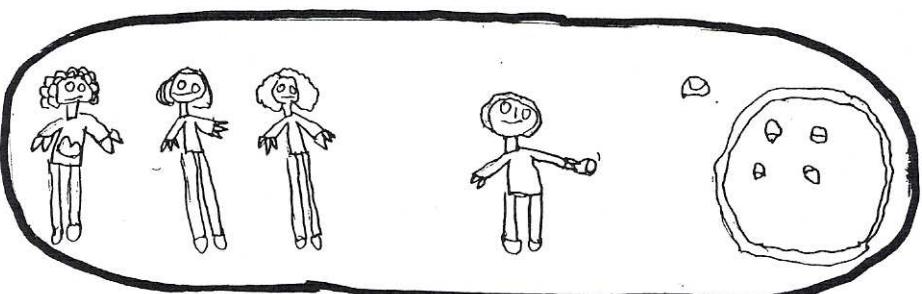
O xogo de *Primeiro e Segundo de Primaria* consistía en levar unha culler na boca cunha castaña, e tiñan que pasar por enriba duns bancos sen que lle caíra a castaña, para logo deixala nun aro.

Os de *Terceiro e Cuarto* botaron unha carreira de sacos, tiñan que rodear un cono e logo volver.

Para rematar fomos nós, os de *Quinto e Sexto*, con carreiras de relevos. Tiñamos que levar cinco castañas na man, correr e darllas ó relevo.

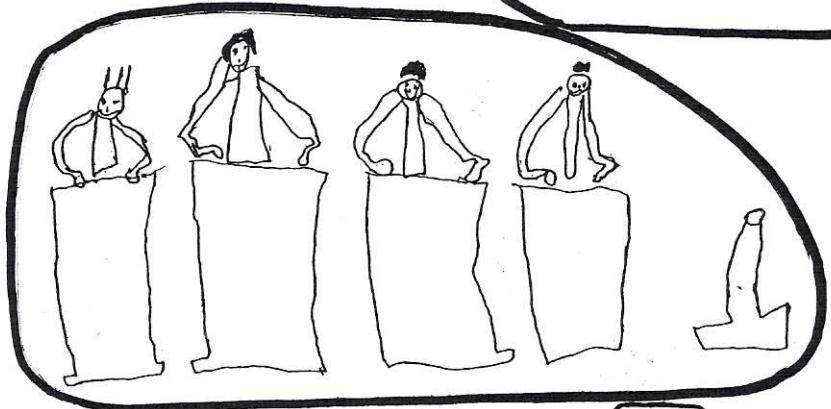
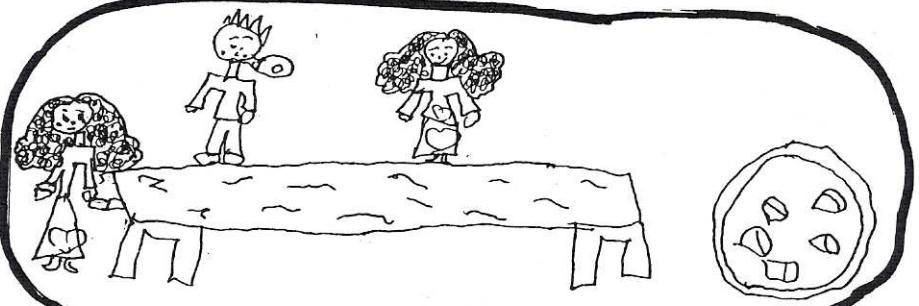
Ós participantes dos equipos gañadores déronlle unha medalla.

ESTHER e LORELAI – 5º de Primaria

MARTA - 2º Primaria

MIRIAN - 2º Primaria

JONATHAN - 2º Primaria

***** Deportes e Xogos *****

CAMPO A TRAVÉS EN O BARCO (FASE INICIAL)

Foi en decembro . Corrimos en Calabagueiros un medio fondo.
A pista é de Atletismo ,hai un campo de futbol , vestuarios e gradas .
Acadamos moi bos postos:
En benxamín feminino Mirian quedou 2^a, en benxamín masculino
Diego foi 3º.

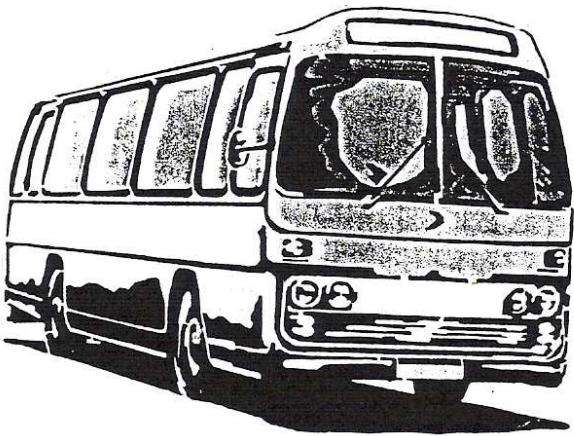
Na nosa categoría infantil masculino: Marcos acadou o 9º posto e
Alberto o 6º.

Deron un diploma a tódolos participantes indicando os tres primeiros
postos.

KEVIN e ALBERTO

6º Primaria

CAMPO A TRAVÉS NA RÚA DE VALDEORRAS (Fase comarcal)

O 24 de xaneiro fomos participar na carreira de campo a través na Rúa.
Saímos do colexió ás 10:00 da maña.

Fomos nun autobús acompañados polos profes Manu e Avelina. A maña
estaba fresca e con néboa, ó chegar á Rúa estaban alumnos doutros
colexios da comarca. Deixamos as mochilas no pavillón, mentres tanto
xogamos un pouco e despois saímos para comenza-las competicións e
empezamos quentar os do noso grupo todos xuntos.

Nesta carreira participamos poucos alumnos do colexió: 4 de segundo, 8
de terceiro, 12 de cuarto, 5 de quinto, 3 de sexto e 2 de primeiro de ESO. Na
categoría benxamín feminino quedou de primeira Mirian Ares Prada e
gañou unha copa. Na categoría alevín masculino quedou terceiro Ismael
Bouyoucef e déronlle unha medalla.

En alevín feminino quedou no quinto posto Lorelai Prieto Prieto.
E isto foi todo o que aconteceu este día na Rúa.

MARCOS e FRAN - 6º Primaria

***** PAJATÉUPOS *****

SOPAS DE LETRAS

20 palavras
podindromas

O	R	O	P	T	O	E	S	E	F	G	H	I	J	K	A	T	A	A
P	O	X	A	T	M	T	O	L	A	A	L	2	0	P	X	W	N	
E	E	N	E	O	Q	A	N	S	O	P	Q	P	T	S	T	V	A	
N	P	N	M	X	P	L	P	Z	Y	X	W	V	U	A	S	U	I	
E	T	M	E	X	M	A	N	A	T	A	D	A	T	L	Y	S	R	
M	L	R	B	A	T	Z	O	A	M	X	T	A	Z	O	D			
L	2	A	E	B	A	S	A	M	V	B	T							
S	N	T	C	O	L	A	N	C	M	N	T	S	O	V	O	S		
Z	P	Q	M	O	T	Q	X	A	2	B	E	R	T	O	E			
K	A	2	O	C	D	N	E	F	G	G	U	A	P	O	P	Q	A	
R	H	S	I	2	K	2	O	U	H	N	O	3	O	M	S	B		
A	X	O	P	Q	R	S	T	C	U	V	W	X	Y	A	P	A	E	
Y	Z	A	F	R	A	N	F	E	O	Y	T	O	N	T	O	Z		
A	N	A	R	F	2	U	C	J	A	R	T	E	X	O	T	P	O	
R	F	E	O	P	O	P	S	E	S	O	M	E	M	E	N			

ALBERTO 6º PRIMARIA

N	O	S	E	2	K	N	E	E	1	O	E	R
P	R	S	T	U	W	Z	D	X	Y	V	O	
Q	S	K	I	N	S	T	M	E	1	P	2	J
G	B	Y	C	Y	E	H	B	I	I	F	T	
I	A	M	0	X	O	R	P	Q	P	O	X	
E	2	T	R	M	O	S	T	U	O	V	W	
A	B	N	Y	M	C	Z	A	F	B	C	Y	
R	E	Ñ	E	2	G	H	I	J	F	K		
S	R	M	U	H	T	N	N	O	P	Q	R	
S	T	K	S	H	O	u	d	E	R	R		
T	O	Z	U	V	E	W	X	Y	Z	D	N	
C	A	2	F	I	N	G	E	R	A	N	A	

10 NOMBRES DE CAPITALS EUROPEAS

A	E	A	M	N	Q	M	E	K	F	D	M	M	A	N	R	E	B	C	D
C	K	E	M	R	Q	B	N	P	E	D	O	L	J	A	F	T	M	E	B
D	B	K	F	O	M	D	B	R	A	T	I	S	L	A	V	A	Q	A	F
O	T	N	M	N	A	N	B	J	B	P	J	H	A	Z	D	B	G	H	
B	R	E	S	L	J	H	J	P	E	S	T	O	C	L	M	O	I	J	
R	A	S	Z	L	M	N	E	Z	B	A	Q	Z	A	Y	N	B	Q	Z	K
N	A	Q	B	P	O	O	L	0	X	N	A	X	R	Q	N	N	U	L	M
R	Q	K	N	B	Z	D	K	Q	N	H	G	K	J	L	I	B	Z	N	N
P	Q	P	R	A	G	A	P	B	I	J	D	H	N	T	L	D	B	P	O
B	V	Z	U	X	Z	W	N	F	E	S	U	T	Z	Q	L	A	C	Q	T

KEVIN
6º

! Mais vale cheleta en man que
estudiar todo o verán!

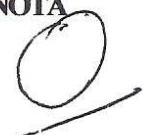

Chorradas

Osteus 80
son o
que aluma o meu caminho
o dia que os peches. toparei
contra un minero Hidra

Oute pasei polo teu balcón
e tirachesme unha flor
A proxima vez
¡Seu maceta, por favor!

GERIS

1. ¿Qué suceso marcou a obra de Jorge Manrique?

A oda que escribiu seu paí cando estaba morto.

2. ¿A que é igual o seno de x?

Non sei, pero a mi iso pareceme unha porcallada.

3. ¿Que é un número racional?

Un número que pensa.

4. ¿Como respiran os peixes?

Con moitas dificultades por encontrarse baixo a auga.

5. ¿Como se contrae o corazón?

Cando se lle da un bo susto.

6. ¿A que provincia pertence o río Manzanares?

Á do Atlántico de Madrid.

7. ¿En que época nos encontramos?

Na que vostede quiser, mentres que sexa pola tarde.

8. ¿Cal é o río máis importante que cruza as terras catalanas?

O Mediterráneo.

9. ¿Cal é o radio da Terra?

Radio Nacional de España.

10. ¿Quen é a Santísima Trinidad?

Deus é tres persoas nunha coma o lubricante.

11. ¿Quen foron os doce apóstolos?

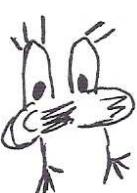
Os doce apóstoles eran tres, Melchor, Gaspar e Baltasar.

12. ¿Como nos podemos orientar nunha noite estrelada?

Esperando a que amaneza.

Os de 3º E.S.O B

SARA TATO 4ºESOB

EMPORCÁRONO TODO...
E DIN QUE NAI DE FOT
RESPONSABLE...

